

چراگاں دَم نہ بُرتگ

وہاب شوہاز

بلوچی اکیڈمی
عدالت روڈ کونٹہ

www.balochiacademy.org

(c) All rights are reserved.

اے کتابء درائیں حق گوں نبشۃ کارء انت۔
بیدء نبشۃ کارء رضاء کسّ ایشیء مواداں چھاپ کت نہ کنت۔

چراگاں دم نہ بُرتگ
(شاعری)

وہاب شوہاز

2023

ISBN # 978-969-680-163-4

نہاد: =/400 کلدار

بلوچی اکیڈمیء اے کتاب ذکی پرنٹنگ پریس کراچیء چھاپ کنائینگ ء شنگ کتگ۔

نامدات

ہمائیء نامء

کہ منء نبشته پر مائیت

لڑبندی

- xii..... شعروت گپ جن انت
- 1 چراگاں دم نہ برتگ
- 3..... گنو کے آپ سر ازنداں نبشتہ کنت
- 4..... درداں بہ گوار مستیں فقیراناں کم مہ دئے
- 5..... پداکارواں منزل ء سرگران انت
- 6..... منی عہد ء گم ء قصہ
- 10..... من انگہ زند ء راہ ء دم نہ برتگ
- 11..... لوگ ء پُراں کچا پہ گبرے بہا کن ئے
- 14..... ہر نیمگ ء تہاری انت مردم کج ء بہ رؤت
- 16..... زبادیں میتگ ء لال ء وت راسر بہ کتیں
- 17..... واہگ چو سرپات پلے ء آتار بہ بات سرگوات
- 18..... بیابہ شوہاز من ء
- 19..... کئے گوشیت ماسپر ء دم برتگ

- 20..... اینیں زندے زراں، وابے کمایاں پر تو
- 22..... واب دزگیر نہ بنت
- 25..... کوچک ء زید ء ملپداں آس انت
- 26..... گپے آست
- 28..... کارواں روچے منزل ء سر بیت
- 29..... گوں روچ ء برانزاں من شُستنگ شپ ء را
- 30..... گلگ نہ کنناں
- 32..... زرد ء زنگاناں در کنگ لوٹیت
- 33..... پدا پلے گوش ءے گوات ء سر انت
- 34..... بچار ہر گور ء کو کار انت چے بہ کنت مردم
- 35..... تئی من ترانگاں زوراں دل ء قرار کنناں
- 37..... جہان آتار کرتگ جیگ ء ہیراں
- 38..... من کہ موجاں گوں رواں باں دیم پہ ماہ ء سر گراں
- 39..... چاگل ء زہیر تئی توشگ ء ترانگ زرتگ
- 40..... نشتگاں راہ ء سراجیڑاں من ابدال ء وڑ ء
- 42..... مرچاں ہر کس گوشے پریشان انت
- 44..... ہر دمان حائل ء حیاں ء ہاں

- 45..... یاتے بلیت ٹپے کدیت
- 48..... گوں وت ء تران
- 50..... زہیر ء ترانگ ء دردانی زہیر ء لوٹیت
- 51..... گوشے نیر کتیں ---
- 53..... آزمان گرن داں مئے سر ء گواریت
- 54..... ماتیں زمین
- 56..... کسے پہ کس ء مریت دروگے
- 58..... پدا حیلانی دنیا ء لئیب داریت من ء
- 59..... ہما کہ پہ واہگے
- 61..... شپ ستر دران بہ بیت کئیت ء گو زیت
- 63..... ہتم نہ ہنرام
- 65..... چکلبر ---
- 67..... زہیراں موتک جنگ گریٹگ شپ ء استالاں
- 69..... لیبوئے زرتیں وتا مشکول کرتیں شر تر ات
- 70..... زہیر پیچ و رانت جان ء بوگ ء بند بند ء
- 71..... گوہار
- 75..... حالاں دئے

- 77..... نشتگاں او پار کشتاں تا ہوء بندء سمرء
- 78..... گوئنگ انت باریگ نشتگاں یاتء ساہگء
- 79..... پشت کپاتاں ترانگانی نپتء بیرء آسرء
- 80..... شپء راپنتے بلگات---
- 81..... بیپادا---
- 82..... منی اے کودکیں زردء زہیرء ہارملیت انت
- 83..... تئی لقاہء ترانگء بنزہء
- 85..... شراب
- 87..... دردء ہمک سہبء بریگاہء گرینگ ما
- 88..... شہ در جیں دپء بس تو ارے پکار انت
- 89..... مرچی من ترانگانی باہوٹاں
- 90..... شوہاز
- 94..... دوست بدارنجء تہار ماہیں شپاں
- 95..... گمان---
- 96..... کورونا
- 100..... دل چتور دردء لذتاں یل دنت
- 101..... بیا کہ تئی دوریء درداں مئے جگر آپ کتہ

- 102..... گلیں مہگونگ ء شہم ء دل ء راترا نگے بکش ات
- 103..... بیاسریں زرد ء مئے رگاں سہتے
- 104..... منی ساہ ء نیس
- 105..... عشق ء معنا بیگواہ انت
- 107..... زر ء زہیر ء تیاب گنداں
- 108..... بیازر ء درد ء
- 109..... ہما سہت ء۔
- 110..... لرزگ ء انت ماں جبین ء دل گوشئے
- 111..... لقاء شہم
- 112..... درد ء کورا سین شپاں
- 113..... تلاہیں واہگانی جنت ء بیا
- 115..... سارت ء شہدیں توار پلانی
- 116..... زرد ء مہرنگ ء شپاریں زلف ء تاب ء در بہ گج
- 117..... چہ سالال پد
- 119..... دل انت بہ مہک ء وش زیمیلیں توار ء گنوک
- 120..... راہسراں مہر ء، بچاراں تاں کدیں
- 121..... گم کہ بچکندان ت، شعر پر بنداں

- 122.....انگتہ دورانت مدینہ اے خدا
- 123.....واب ۽ گمان ۽ جنت ۽
- 124.....مہری اے گنداں ترانگ ۽ دشت ۽ جگتنگ
- 125.....تئی ترانگ انت کہ بانگ دل ۽ راہسراں بلینیت
- 126.....سُنگت انت یتنگ گیاب ۽ کس نیست
- 127.....تلاہیں جیگ ۽ زہیر است انت
- 128.....دل چہ درد ۽ شہدیں تام ۽ درمہ بات
- 129.....تئی سلاماں سلام سرباں
- 130.....دل ۽ دیار ۽ ہمائی نام انت
- 131.....تئی عہد ۽ موجری ۽ سنگیت نقاب گپے
- 132.....دژمن ۽ جوریں سلام ۽ نشنگاں
- 133.....بلیت زرد ۽ زہیر ۽ زیمیر
- 134.....اگن لوٹنگ تو چیزے چہ دل ۽ من کم نہ داتگ
- 135.....دل ۽ قرار مئے تاہیر کجا پشت کپت انت
- 136.....مہر ۽ جستانی جوابے بوتیں
- 138.....بل کہ درد ۽ بہ سچیت انت گوناپ
- 140.....رازداں

- 142..... من ء آ
- 144..... (واجہ مبارک قاضی ء دگوش ء)
- 145..... مئے نصیب ء
- 146..... رژن ء بلینیت میتگ ء روج ء تہار کنت
- 147..... چونیں یاتے بز مشیت انشی و اب نیت
- 148..... او دل ء دوست منی ساہ ء بدل
- 150..... جیگ ء دز پشو کیں ہمک مہر گے الماس نہ بیت
- 151..... روج ء ماہ ء سال ء قرناں انتظار ء نشتگاں
- 152..... دل ء دریگ ء وتی پچ بکن بچار مناں
- 153..... واہگانی ہار کرتگ بیگہاں
- 155..... سہب ء بیگاہ ء من شپاں گریواں
- 156..... لال ء زہیر ء ترازگاں زیمی کتگ
- 157..... کئے گو شیت آ عاشقی ء کار و باراں لچ کنت
- 158..... کئی سوک ء چو بریا ناں نزا ناں
- 159..... بیادمانے کہ ننداں حال کناں
- 160..... بیا کہ ہامین ء برپ انت
- 162..... زبادانی جہانائے

- 163.....تئی نام ء ترپیت دل ء دنیا
- 164.....شوہاز ء د لگرا نی
- 165.....شر نہ انت کہ من ء چہ دل ء در کن ء
- 166.....بز مش ء بز مش
- 168.....دل گو شیت

شعروت گپ جن انت

پیش لبزیا کتاب ء باروا چیزے نبشتہ کنگ ء ربیت نوک نہ انت۔۔۔ بلکن
 ء اے ربیت ء راباز دیر انت کہ دنیا ء جتا جتائیں زبانانی علم ولبزانک ء تہارواج
 گپتنگ، کہ یک پیسے ء کتاب ء آئی واہند ء پجار ء باروا یک وسیلے۔ چیزے جاگہاں پیش
 لبز نو یسوکاں کم ء کدریں نگد کاری ہم کرتگ۔ بلے گوں و ہد ء گوزگ ء اے روایت
 ء کم کم ء کئی ء ہم گندگ بو نگ ء انت۔ مئے وتی ہند ء دمگاں بلوچی ء براہوئی،
 کتاباں اے ربیت ء یلہ دیوکانی کس اس گیش بوہان انت۔ آہانی گوشگ ہمیش انت کہ
 کتاب ء آئی موادوت گپ جن انت۔ اگاں کسے نگد کاری زانت ء آرا تہنبل بیت
 آ کتاب ء چھاپ بو نگ ء رند وتی حیاں ء لیکہاں الم در شان کنت ء دگہ روء ریائے ہم
 نہ کنت، ء مئے پجگور ء واجہیں وہاب شوہاز دوئیں روایتانی مٹو گر انت۔ پرچہ کہ
 آزانت کہ شعر ء تہا ”شعریت“ پکر ء ازم وتی ما زمان وت انت۔ شریں شعر ء اگاں
 کسے پہ زانت ایر بہ جنت، آئی شعریت ء شعری ڈولدری بہہ پولنگ نہ بیت ء نیکہ
 حراہیں شعر پہ کسے ء توسیپ ء ستاہ ء نمیر ان بوت کنت۔

من ء دیر انت کہ من وہاب شوہاز ء وانگ ء گوش دارگ ء اوں گوش
 انت کہ ہیت دو تا کو ء زانگ بیت کہ دیم ء چہ وڑ ء پیم ء درا نگازی کنت۔ آئی بنداتی
 شعرانی وانگ ء اشکنگ ء رند منی جند ء ہے مار ات کہ آئی تہا شعر گوشگ ء بود پد ر
 انت۔ گوں و ہد ء گوزگ ء، آئی پکر، حیاں ء ازم ء تہا مز نیں دیر وتی ء گندگ
 بو نگ ء انت۔

اے زندہ گزائیں جنگجاء چراگاں دم نہ برتگ
تہارے شپجتیں راہ چراگاں دم نہ برتگ

بدل زرتیں نہ لوٹاں ماہکانے، دل کہ روک انت
بہ رو اندیم بہ کن ماہ چراگاں دم نہ برتگ

آشریء سرپد انت کہ آئی کرء کشء چے بوئگء انت۔ پرچہ بوئگء
انت، آوتی منصبء ہم شریء زانت کہ آوتی ذرا نگازی چہ وڑء چہ پیمء بہ کنت۔ آ
نعرہ ہم نہ جنت بلکن گوں پکرء ازم، چہرء شبنمء چیدگ وتی شعر اں دیمء آرگء
رپکاں سرپد انت۔ آئی شعر انی تہار سناکء مز نہیں مشکلے ودی نہ بیت۔ آپہ زانت
وتی شعر اں ابہام ودی کنگء جہدء نہ کنت، کہ مرچاں رند گیری کنوکیں چیزے
شاعر انی شعر اں گندگ بوئگء انت کہ آہانی نژء دانکہ شعر گرانء مشکل مہ بیت
ء بے معنامہ بیت، ساڑا ہگ نہ بیت۔ بلے چوش ہم نہ انت۔ شعر ہمانت کہ اشکنوک
بہ گوشتیت اے منی دلء تو ارا انت یا آرا یک پیمیں وٹئی گون بہ جنت۔ آئی دل
بہ گوشتیت کہ واہ وٹ گوشتگ۔۔۔ اگاں کتے سرء گوں سنگء بہ جنتء آمہ زانت
کہ شاعر چے گوشتگ لوٹیت گڑامن سرپد نہ نباں کہ اے پیمیاں شاعریء رسناک چہ
پیمء بوت کنت۔ پدا ہم جو انیں فکرء حیاںء ازمء بند وکیں شاعر انی شاعری بلوچی
زبانء لبز انکء مڈی زانگ بنت۔ ہے شاعر اں وہاب شوہاز ہم ہو ارا انت۔۔۔

اے ردا آئی مہری شاعریء ابید راجیء گہگیری شاعریء ربیت ہم برجہ
داشتگ۔ لبز گنجء ہوار، آکوہنء کلا سگ شاعریء ربیتاں ہم پوہء سرپد انت۔ دنیا
دیروئی کر تگیں لبز انک ہم آئی دیمء انت۔ چوش کہ مئے چندے شاعر اچ وتی

درشاندا اباں زانگ ء پچگارگ بنت، اگاں آہانی نام نبشتہ کنگ ہم مہ بنت گوں شعر ء
وانگ ء اشکنگ ء زانگ بیت، کہ اے کئی شعر انت۔ بہ زان اے شاعر پہ وت
درشاندا بے ء سازگ ء سوہیں بوتگ انت۔ چوش کہ عطا شاد، مراد ساحر، مبارک
قاضی، بشیر بیدار، منیر مومن، ء دگہ۔۔۔ ہمے پیم ء وہاب شوہاز ہم پہ وت یک
درشاندا بے ء سازگ ء دیم ء جُز ان انت ء آئی درشاندا بے ہم سرکشیتگ۔

گوں روچ ء برانزاں من شُستگ شپ ء را

چراگاں کوپگاں زرتگ شپ ء را

”چراگاں دم نہ برتگ“ ہمیش انت شے دیم ء انت۔ ایشی تہاد ستونک ء لچہ

ہوار انت کہ وانگ کرزانت۔ پدا ہم چھاپ بوتگ ء رنداگاں ایشانی سرا جوانیں
نگدکاری ءے بہ بیت گڑاپہ وہاب ء، ء زبان ء لبزانک ء یک جوانیں جبرے بیت۔
وتی عہد ء گم ء قصہ ء چوش ڈرانگا زکنت۔

دودانکاں گوں نہ بیت پہمگ

نہ گوں لبزناں کماہگ بیت

منی عہد ء گم ء قصہ

کہ سک دراج انت

اودردانی مزن ہورے

زہیر ء تزانگ ء اشکندی ایں واہگ

دلانی زگریں حونانی نشاناں، او

کپوتی نالگ ء کونجانی الہاناں

کجام آہانی ترکیب ء بنزاراں

منی عہدء گمء قصہ
 پہ ارزانی نہ بیت سرجم
 نہ بیت دانکہ منی پگرانی آجوتی
 اے جنگجہ سبزء آبادبات
 منی دنیا سلامت بات

ڈاکٹر علی دوست بلوچ
 کراچی، 26 جنوری 2022

چراگاں دم نہ برتگ

اے زندیہ گزائیں جنگجہاء چراگاں دم نہ برتگ
تہارے شپجھتیں راہاء چراگاں دم نہ برتگ

بدل زرتیں نہ لوٹاں ماہکانے ، دل کہ روک انت
بہ رو اندیم بہ کن ماہاء چراگاں دم نہ برتگ

من جزماں آزمان روچے منی حونان شماریت
مئے گورکنت پر شتگیں آہاء چراگاں دم نہ برتگ

اے بیہاراں من قہریں لنجہماناء مان نیاراں
چہ رژناء روشنیں ڈاہاء چراگاں دم نہ برتگ

مناء اوستانی گون انت چاگلے ، توشگ وفاء
نیاں تہنا من رنگراہاء چراگاں دم نہ برتگ

پہ و ش آتکء من انکت نشتگاں استالء بامء
تننگہ لوگ ء پیرگاہ ء چراگاں دم نہ برتگ

اے دڑوہی داتگیں رژنے منی پگرانی شوہاز
بلان انت دانکہ بانگواہ ء چراگاں دم نہ برتگ

O

گنو کے آپ ء سرا زندماں نبشتہ کنت
بہ چار چے پدی چے آزماں نبشتہ کنت

وت ء را بیگہ ء بلاد ء مان پوشیت آ
پہ داب شار ء وتی کلکشاں نبشتہ کنت

کیارا گون انت چشیں توشگے ابدمانیں
چو مستیں توکلی ء کئے گماں نبشتہ کنت

چو ماہکان ء وڑا موجر انت چہ استالاں
گوجیت روج ء پدا ساہگاں نبشتہ کنت

تہارناکیں شپاں روک بیت چو قذیل ء
صباہ ء درچک ء سرا بیگہاں نبشتہ کنت

کبیر ء تاک زمین ء کپ انت زمستان ء
گوش ءے کہ مرگے وتی بانزلاں نبشتہ کنت

O

درداں بہ گوار مستیں فقیراناں کم مہ دے
 مارا بلے چہ سگّ ۽ حدّا گیشیں گم مہ دے

گزان انت پہ من جہان ۽ لکیرانی شر کنگ
 اے لنکلاں بہ گونج منی دست ۽ قلم مہ دے

پلے زراں پہ ساہگ ۽ میتا پیں دوزہ ۽
 ہوشامی عین نصیب ۽ بہشتیں ہتم مہ دے

امروز ۽ مہکبانی کہ مہراں زبہر باں
 آخر زمان ۽ مجلس ۽ ہورانی ہم مہ دے

ارسیگ انت ہردمان ۽ منی ڈیہہ ۽ آزمان
 روچے مہ گزیت صدرراں اے ڈولیں چم مہ دے

پداکارواں منزل ء سرگران انت

پدا کارواں منزل ء سرگران انت
اے دل پہ مرادانی روچاں زران انت

تہاری نہ مانیت، نوں نپت ء میار ء
سگارانی شہم انت کہ شپ بُن گران انت

گوشنئے ، وش بواں ، دزنزتگ میتگ ء را
نمیرانیں ، ارواہے مسک ء دُنان انت

اے شیدائیں دل ، پہ تلاہیں صباہ ء
شپ ء لنجھمان ء گوں جنگے مڑان انت

دگہ کتے متگ تہار ماہی ء را
بچار، بام ء استار گواہی دیان انت

منی عہدء گمء قصہ

دودانکاں گوں نہ بیت پھمگ

نہ گوں لبز اں کماہگ بیت

منی عہدء گمء قصہ

کہ سک دراج انت

اودردانی مزن ہورے

زہیرء تزانگ ء اشکندی میں واہگ

دلانی زگریں حونانی نشاناں ء

کپوتی نالگ ء کونجانی الہاناں

کجام آبانی ترکیب ء بنڑاراں

ادامہرء چنال اش گڈتگ دیر انت

ادا پگرء سرورء تاریک یک ء

گو جگ بوت انت

ادء ارواہء چہہاٹاں کجازورے چشیں گون انت

سرا زوراں جہان ء را

اداواہگ حریدر انت مہرء سودا انت

ادء بیگواہیء آسے بلیت ہر دمک ء بازارء
 ادء کشت انت او کوش انت
 کود کیس زردء مر ادانی
 ادء ارواہ لگتتمال انت

ادء ماں نیم شپاں ابلیس گوں سودا گراں تزیت
 ادء روجء تلاہیں بزانز بندیک انت
 ادء بامء زرو کیس کوش بیسکاریت
 ادء بیگاہ لنجء پادبر مشء ترسء لرزیگ انت
 ادء بنی آدمء سسماں ویرانیں لداں
 گوں در تگیس جونء
 پہ گوناپے زریت شوہاز
 ادء دردانی باپار انت
 ادء خونء نہادچہ آپء ارزان انت
 ادء لوگ ء بہ سوچ کہ پُر حرید انت
 آدمء اوبادگانی
 اے جہان پہ نندگ ء گران انت

منی عہدء گمء قصہ
 پہ دو داناں نہ بیت سرجم
 بہ چار اے کود کیں زہگء
 پہ ارمانے ہمک سہبء
 کہ چہماں شانک دنت دروازگء نیمء
 کہ بلکن پت انا گاہء رسیت لوگء
 بچار اے عاجزیں ماتء
 کہ نشنگ ماسگاں بندیت شپء نیمء
 بہ چار شاہی تبیں گوارء
 کہ براتء عکسے دستاں سینگء داشتگ
 اودگاں زار جنت
 اے قہریں نیمروچاں
 بہ چار اے ستلگیں لوگاں
 بہ چار اے پر شتگیں بالادء
 زیمیں اوستء ارماناں
 تو بیا سہتے ندرہ کن منی ہلکء
 کہ کوراس انت
 او بے بز مش انت

ہمک کنڈء گوش ءے ہتارے
زندیں ملکوئی پنجگاں نشنگ

تہاری بس تہاری انت
گر ہی گژن ءواری نیز گاری
موسمانی تبد آماچیں
منی عہدء گم ء قصہ
پہ ارزانی نہ بیت سرجم
نہ بیت دانکہ منی پگرانی آجوائی
اے جنگجہ سبز ء آباد بات
منی دنیا سلامت بات

O

من انگہ زند ء راہ ء دم نہ برتگ
چراگاں داں صباہ ء دم نہ برتگ

من ء انگت ثوابان پہ مہ گوش تو
منی پگر ء گناہ ء دم نہ برتگ

تِنَنگہ انگتہ شپ لُنجمان انت
تِنَنگہ انگہ ماہ ء دم نہ برتگ

سرا زوریت عرش ء گندے روچے
لگتمالانی آہ ء دم نہ برتگ

بہ چار شوہاز انگت زندگ ءے تو
تئی دردگیں ساہ ء دم نہ برتگ

O

لوگ ء پُراں کجا پہ گبرے بہا کن ء
اے آس ء کاروبار ء کئی ہاتر ء کن ء

ہنکین سوتکہ گوں وتی دستاں تو بے بلا
پنتاں کنیگاں زورے کیا مشورہ کن ء

زانت ء راتئی سلام انت کہ گستا کن ء وت ء
تو گلّیں ناحن ء چتو گوشت ء جتا کن ء

گار ات کتہ ماں حاکاں نی پٹئے چیا پُراں
نندے کہ جیڑے گوں وت ء دستاں سرا کن ء

مرچاں تو باریں پرچہ وت ء دل گران کتگ
گپاں منی نزورے بلئے تو دل ء کن ء

پدر چو روج ء روشنیں برانزاں بینت زوت
 ہرچی کہ چیرکائی کن ء ، ظاہر ء کن ء

بلکن ترا را دوست نہ بنت ماہکان ء بزمش
 استالاں لوٹ ء میتگ ء ڈہلاں شپ ء کن ء

اے چونیں عادتے ترا گون انت چہ بندر ء
 توبہ کن ء بلئے ہمے کار ء پدا کن ء

پچہ نیارے وت وتی دوزواہ ء دژمنناں
 ڈوبارے تو کیا کئی نام ء ستا کن ء

دستاں گوں براسداری ء سندے تو چیلک ء
 انگت امیت دارے پدا ہم گلہ کن ء

وہد ء تمردیں مرچی شگاناں دے بہ مار
 ترس ء درآمد ء تو نمازاں گس ء کن ء

ہر کس وتی حساب ء کتاب ء بہ دنت وت
 ہرچی کن ء حراب کہ شر پر وتا کن ء

زاناں تو بے سمائے ترا پر نہ بیت میار
 جند ء دگا کن ء کجا گوں من وپا کن ء

اپنکس من زاناں روچے ء واتر کن ء پدا
 بلکیں کُش ء تو ایر بلئے ساہگ ء کن ء

تہنائی ء سپر بہ کن اے لُنجیں سیاہ شپاں
 شوہاز رُنگیں راہاں تو ہمبہراہ کیا کن ء

ہر نیمگ ء تہاری انت مردم کج ء بہ رؤت

ہر نیمگ ء تہاری انت مردم کج ء بہ رؤت
چاگرد ء واہ ء زاری انت مردم کج ء بہ رؤت

جزماں کہ روچ کئیت گل ء وٹشی ء بلئے
باریں کدیں مئے باری انت مردم کج ء بہ رؤت

برازیت چتور شادہ ء کیف ء ملار من ء
ہلک ء منیگ ء واری انت مردم کج ء بہ رؤت

بیا قہریں جاوراں اے منی میتگ ء بہ چار
بیگواہی انت او گاری انت مردم کج ء بہ رؤت

ہر جاہ کہ من رسیناں دل ء عرض ء سر کناں
بدواہ چہ من ساری انت مردم کج ء بہ رؤت

مارشت مرتگ انت نوں اداء کس کسی نہ انت
بے وانک ء بے کماری انت مردم کج ء بہ رؤت

براسداری پشت نہ کپتگ ء مردم گری شنگ
ہر کس نوں کاروباری انت مردم کج ء بہ رؤت

شپ سکسکان ء روچ گوزنت انت گوں ہلوتاں
بیمناکیں رازداری انت مردم کج ء بہ رؤت

زہیرونکے شاتل ء نہ کپوتانی ناگے
شوہاز بے تواری انت مردم کج ء بہ رؤت

O

زبادیں میتگ ء لال ء وت را سر بہ کتیں
گوں ماہکان ء بہ نشستیں شپ ء جبر بہ کتیں

ما بلکن بانزلے رودیتنگ ات چو مُرگ ء وڑ ء
تو مارا دیدگ ء جہلیں زر ء چہ در بہ کتیں

دل ء را کودکیں بکشائیں نوکتریں زندے
دل ء را پر شتگیں زرتیں پدا تو شر بہ کتیں

دے بزر تیں کہیرانی ساہگ ء سہتے
گوں زیراں من، تئی میتگ ء سپر بہ کتیں

مادل چہ سینگ ء در کرتیں پہ تئی وش اتک ء
دمانے چک جتیں کے اگن تو گور بہ کتیں

چشیں دمانے منی زندمان ء زنداپ ات
تو تیر دست ء کتیں دیم ء من جگر بہ کتیں

بہشتے سازیتگ ات ما اوں پہ وت ء شوہاز
اگن مئے واہگ ء گنجیں چنال ء بر بہ کتیں

O

واہگ چو سرپات پلے ء آتار بہ بات سرگوات
 شالا کہ بہ سبزات منی امروز بہشتے بات
 نشنگ من زر ء تزانگ ء جیڑان ء کناں اومان
 کہ بیت کہ شپاں مہلبیس مہرکانے رچیت سوگات
 اوپار سبابانی کہ نوداں گوں شل آنت دیدگ
 آسودگیں بانداتے ء چہدار انت دل ء دڑاہبات
 حشکاوگیں زیداں وتی ڈیہہ ء من دل ء داراں
 جزماں کہ پرشیت چلگ ء قہرانی کپیت سیہ گوات
 قرنانی منی دود ء ربیدگ نہ بنت تئی بندیک
 ہر چوں کہ بہ بندے ٹٹاں ، اندیم نہ بیت زرگوات
 شوہاز چو آیات ء جلتک آنت اے تئی گالبند
 تئی شعر کدین انت دلاں تئی لبز کن انت پریات
 اندوہ ڈگار ء کہ بنت لال ء سر و چمان آنت
 شوہاز چکار انت گماں، نی رؤت کج ء بے مات

بیابہ شوہاز منء

بیابہ شوہاز منء
 زردء جہلا نکلیاں
 تی گمانء تہا
 کدہیں دید گانی اے روکء تہا
 پیچھیں سیہ ماریں ملگورء تابء تہا
 تاسیں پیشانیء لنجء گندے منء
 لنٹء بچکند گاں سوچ گر جست بہ کن
 پہ من آزمانء بیگو اہیاں گواز کن
 بیامنء روجء شتمء ندرہ بہ کن
 بیاشپء لنجمانء بہ شوہاز منء

بیابہ شوہاز منء
 مہرء رنجانی دریاء بیگو اہے آں
 پر شتگیں واہگانی
 من بے منزلیں راہے آں
 سستگیں شہے آں

O

کئے گوشتیت ما سپر ء دم برتگ

نا کہ مہر ء حبر ء دم برتگ

ما وا انگت وتی بور ء تاچاں

راہ ء جند ء چہ سر ء دم برتگ

پلیں گوران ء ودار ء نشنگ

چو نہ انت بالکتر ء دم برتگ

من پمشکہ تئی نہ جلاں ہلک ء

تو ملیک ئے تئی در ء دم برتگ

باسک چو پیش ء وڑاينت انگت

چے پدی ہو تیر ء دم برتگ

امبراں ہم برے کاریت مہ گُش

گیشیں لٹاں کنر ء دم برتگ

اے کیا گوشتگ ترا او شوہاز

بیل ء آلاڑ ء زر ء دم برتگ

O

ایمنیں زندے زراں، وا بے کمایاں پر تو
روچے زوراں دل ء دست ء کناں، کایاں پر تو

وہد لیٹینتگ ء جمبر من پتا تاں چنت بر
قرن گوستاں بلئے انگت من ہمایاں پر تو

اے منی دیدگ ء اندوہاں کساس ء نیاہاں
من چو یک ماتی دلے نشتگ گمایاں پر تو

اے جہان مچ من شمشتگ تئی یاتانی پد ء
اچ وتی جند ء چہ من دور ء جتایاں پر تو

چو کہ ابدالے ء رُنگراہاں اگولاں مرچاں
بیا وتی چتاں بہ گند باریں کجایاں پر تو

اے منی سستگئیں دل بند ء دمانے گور کن
چونیں وسواس ء بہ چار زیم دل ء یاں پر تو

قہریں روچانی من روزرد ء گماں لئیب کناں
شے مریداں، کدی فرہاد ء وڑایاں پرتو

پرتی اوست ء گم ء دراجیں شپاں گوازیناں
جاڑیں دیدوک مدام راہ ء سراہاں پرتو

چونیں نیمونے کہ شوہاز ء نہ مرینیت اد ء
بے قراں ء من بے سُد ء سماہاں پرتو

واب دزگیر نہ بنت

واب دزگیر نہ بنت

واب گٹگیر نہ بنت

واب آجوعیں استال، زندء سکین

واب وت واکیء اوستء گنجیں چراگ

واب بانداتء وشیں مرادانی باگ

واب مثلء سہیلء صباہاں ترپنت

واب چور وچء برانزاں تواناہ بنت

واب چوماہکانء شپاں روک بنت

واب شہم انت زہیں دیدگاں چوگروکء وڑا

واب سگ انت گمء سلکیاں چوسروکء وڑا

واب کہ دیستگ انت گوں پچیں دیدگاں مردماں

واب کہ ماسگاں بستگ انت، مکھیں مادراں

واب کہ سینگاں مُشتگ انت مئے یلیں پُستگاں

واب چو جمبرء مئے سراہور گواران بنت

واب چو گوارگء سمہنت راہسراں

واپ که خون بنت
 واپ راهشون بنت
 واپ زندهء لدهء گول منء دائمء گول بنت
 واپ زندگ بئنت
 واپ چیدگ بئنت
 واپ که چه جن انت
 واپ رختشان بنت
 واپ کچچء نهنگ دور سریں لشکران
 واپ نیلیں زر انت
 واپ زرینء باتیلء ترشتیں تلار
 واپ بولانء دستارشانء مڑاه

واپ ماتیں زمین
 واپ سہبء سمین
 واپ دردانی درمان زندء مراد
 واپ زردانی ارمان عہدانی یاد
 واپ رژنء چراگ انت تہارماہیء

واپ کشک ماد نیں بنت رُ نگر اہیاء
 واپ بند یگ نہ بنت سائلال محکمیں
 واپ دارگ نہ بنت سیمسراں وت گڈیں

واپ پاہونہ بنت
 واپ گڈگ نہ بنت
 واپ ماننت مدام
 واپ گٹگیر نہ بنت
 واپ دزگیر نہ بنت

O

کوچک ء زید ء ملپداں آس انت
دست ء صد سال ء وفا ء تاس انت

بے وسیں بخت، چے گناہ ء میار
مئے تھاریں نصیب ء وسواس انت

چو بہشت گونگ انت منی چٹاں
گلزمین انت مئے کہیں ماس انت

ہر دمان لُنجمان انت ہلک ء منی
شپ گوشتے چاریں پاساں کوراس انت

روح ء برانزانی سٹنگلیں شوہاز
کوہ ء ہر سنگ پما الماس انت

گپے اُست

دل مئے ہمبِراہ نہ بیت گپے است
مرچاں ہر گپ ء گُدیت گپے است

تئی حیا لے کہ بلیت بریگاہ ء
پاساں استالے تزپیت گپے است

ہچ نہ سگیت نوں چڑگاہے ہم
دل وتی جند ء ہزیت گپے است

وہد لیٹان ء روانِ انت آپ ء
کوش زربار ء کپیت گپے است

سہب ء استال ء زریت ارواہے
زرد گور بام ء ذرہیت گپے است

ملکموت پرچہ پتائیت ساہ ء
زند ء ہنڈالاں گوجیت گپے است

زندمان واب کپیت انت قبر ء
مرگ پرچہ نہ مریت گپے است

گوات پرچہ چہ کماراں کپتگ
دزچگی تاکہ نہ سُریت گپے است

ناہن ۽ گوشت ۽ بتل کوہن ترات
محمکس سادے سدیت گپے است

آپ ماں آس ۽ میاراں گار انت
آس چہ آپ ۽ گُریت گپے است

تولگے بنیت چہ سیاہیں ڈٹاں
بند ۽ سنگاں بہ ڈلیت گپے است

تزانگانی اے زہیر نالیں شپ
درد اشکندے بہ بیت گپے است

رنگیں راہاں کہ روان باں تہنا
راہسراں پلے سرپیت گپے است

دیدگاں مہر ۽ جاشکیت بزمشے
واہیں شوہاز تزہیت گپے است

O

کارواں روچے منزل ء سر بیت
 زندماں گیگ ء الم ء گور بیت
 کئیت گوں مولماں مُرادانی
 بام ء استال لوگ ء واتر بیت
 دروگ باجے نہ بارت چہ راست ء
 زوت اے گپ یار ء باور بیت
 دراج ہر چوں کہ بیت رُنگراہے
 زانت رہشون ء راہ دربر بیت
 شانٹلاں دوشی داتگ مُستاگے
 واہگانی چنال مئے بر بیت
 دوزہیں تبد ہو کپیت جزماں
 گل ڈگار ء بہشتیں جمبر بیت
 شادہ ء روچ ٹک دنت شوہاز
 سکی ء دؤر ، روت ء آسر بیت

O

گوں روج ء برانزاں من شُستگ شپ ء را
 چراگاں کوپگ ء زرتگ شپ ء را
 تئی بیکانی ہم رنگ انت پشک
 وتی من سینگ ء مُشتگ شپ ء را
 کیا گوشتگ کہ بیمناک انت ایسکی
 زهیراں روشنا کرتگ شپ ء را
 ودار ء ساعتانی پہ حساب ء
 دمانے اوشت پرماتگ شپ ء را
 تئی لنجیں سبابان ء بلینتگ
 دل ء آس ء مدام سوتلگ شپ ء را
 پہ تئی پُر کیفیں نیاداں موجریناں
 گباراں ہپ کتگ کُشتگ شپ ء را
 پدا یاتانی سیدان ء وہاب ء
 پہ شوہاز ء وتی، بوتلگ شپ ء را

گِگ نہ کنناں

زہیر نالیں دل ۽ زبیراں گِگ نہ کنناں
چہ آس گواریں گم ۽ جمہراں گِگ نہ کنناں

نہ لوٹاں مرتہ سریں چچی اے وتی رند ۽
من ایوکاں اے دل ۽ راہسراں گِگ نہ کنناں

من زاناں ہر کس ۽ گون آنت وتی وتی جیرہ
وتی من بیل ۽ یلیں ہمہسراں گِگ نہ کنناں

منی وا شان ہمیش انت کہ پد نہ تڑیناں
سگار ۽ چوٹوئیں شاہی سراں گِگ نہ کنناں

نہ وارت دردے پہ اے وار ۽ بزگیں راج ۽
من ہلک ۽ میر ۽ ہے مہتراں گِگ نہ کنناں

من کپتہ زار جناں آس ء تبد گواریں شپاں
 پہ چار کل ء زراں کلبراں گلگ نہ کنناں

ودار ء آسر ء جزماں کہ نوبتے گون انت
 ودار ء ساعتاں بے زراں گلگ نہ کنناں

پہ حامل ء گوم ء گوناپیں چیدگ ء سوک ء
 چوشے مرید ء من در پہ دراں گلگ نہ کنناں

وت ء پہ راہے دگہ نوکیں درکنناں شوہاز
 پہ راج ء شعر گوشاں شاعراں گلگ نہ کنناں

O

زرد ء زنگاناں در کنگ لوٹیت
 کمو کمو حبر کنگ لوٹیت
 چوکہ ہمساہگاں کنگ میگاں
 مارا انچیں ہنر کنگ لوٹیت
 مہر ء جستانی پسہاں گندے
 رُنگیں راہاں سپر کنگ لوٹیت
 منزلے نیت وت تچان پر تو
 منزل ء جہد سر کنگ لوٹیت
 اینچکا جلی کپیت راہ ء
 پُرشتنگیں زرد شرکنگ لوٹیت
 چو کہ شے ء ء پو ء کرتگ
 انچیں کارے دوہر کنگ لوٹیت
 زند مرچاں تکانسر انت شوہاز
 مکے گیگ ء گور کنگ لوٹیت

O

پدا پلے گوٲش ۛ گوٲات ۛ سرائنٲ
اے بےگاہ موجریں چو دلبر ۛ انٲ

گوٲش ۛ شُشٲگ گوں مسکاں امبریناں
شپ ۛ سیاہی چو لال ۛ مہیر ۛ انٲ

صباہاں آس گوٲاریت کوش بام ۛ
زمین پڻن چو روکیں اشکر ۛ انٲ

کج ۛ پاری جلے دیسٲگ چشیں ما
لوارے چو کہ ہلک ۛ امبر ۛ انٲ

بہ چار بحت ۛ منی شومی ۛ شوہاز
اے دل برپانی روچاں انگر ۛ انٲ

بچار ہر گور ء کوکار انت چے بہ کنت مردم
 دل ء دیار گماں بار انت چے بہ کنت مردم
 کج ء بہ رؤت وتی چیدگ ء بہ پہریت
 توگندے ہر کس ء ، سیہ مار انت چے بہ کنت مردم
 منی زمانگ ء اندوہ بیمناک انت سک
 ہزار زہگ منی گار انت چے بہ کنت مردم
 اے راج عہدانی رہشون بیتگ، مرچی بلئے
 پہ پُخرے نانے ء چہدار انت چے بہ کنت مردم
 وتی کہ وہدے دغا کنت گڈا گلگ اچ کئے
 کہ یار دژمن ء ہمکار انت چے بہ کنت مردم
 حرید انت مرچاں پرانی گس ء بہ سوچ وتی
 اد ء نی واہگ ء باپار انت چے بہ کنت مردم
 گسیگ انت چاریت وتی جاوراں ہریت شوہاز
 پہ وشیں ساعتاں رہچار انت چے بہ کنت مردم

تئی من ترانگاں زوراں دل ۽ قرار کناں

تئی من ترانگاں زوراں دل ۽ قرار کناں
گم ۽ چراگ ۽ بلیناں شپاں سحر کناں

دل انت یک نیمگے یک نیمے جگہیں امروز
کئی من نام ۽ شموشتاں کیا توار کناں

برے گوں مولماں سُمباں وتی من دلبد ۽
برے گوں دوری ۽ آس ۽ وت ۽ دُچار کناں

مہ زانت کس منی پاسانی موجریں رازاں
پشکہ چاردہی ماہیں شپاں تہار کناں

نپے نہ نُقص ۽ حسابے نہ ترس تاوان ۽
من عشق ۽ نیادی ۽ دردانی کاروبار کناں

شگان ۽ کینگ ۽ کستانی آس جمبور انت
من زاناں دوست من ۽ دژمنناں شُمار کناں

منی اے کودکیں دیدو کاں دڑوشے نقشِ انت
دل ۽ دیار ۽ پری رنگ ۽ گلگدار کناں

دڑہیں میاراں وتی جند ۽ کوپگاں زوراں
دل ۽ بجزم ترا پہک ۽ بے میار کناں

من ۽ را مشکلِ انت شوہازِ در بہ گج ۽ پدا
رواں وت ۽ را من رنگراہاں وہدے گار کناں

جہان آتار کرتگ جیگ ۽ ہیراں

جہان آتار کرتگ جیگ ۽ ہیراں
کپوتاں نالتگ دوشی کھیراں

چتور پابازاں چہ سیہ گواتاں زرد ۽
بہ چاراں ہر گور ۽ زپتیں زہیراں

جہان ۽ گم سر ۽ گم دوری ۽ گم
نہ زاناں من کجام درد ۽ بزیراں

سپر زند ۽ گوزان ات دلجمی ۽
مہ کرتیں گٹ اگاں دست ۽ لکیراں

منی ہوشام ۽ آسر کچل ۽ تن
بہ برگوں ، گوں وت ۽ اے شہد ۽ شیراں

ہما کہ راج باہند ۽ سروک انت
نمیران انت نمیران انت نمیراں

دگہ کرنے دگہ بارگیے شوہاز

اد ۽ دیوانگ ۽ گپ ۽ نہ زیراں (1)

O

من کہ موجاں گوں رواں باں دیم پہ ماہ ء سرگراں
باریں چنت رندا ودی باں باریں چنت رنداں مراں

من پیشکہ کہ صباہے روشاہیں لوٹینگ
سانکلے پٹن ٹھینگ ہلک ء میر ء مستراں

چو پکیری باطنے داراں بلے شاہاں دل ء
نے چہ کس ء کم ء گیشاں نے چہ کس ء شترراں

شے مرید ء آہگ ء سوج انت کمان ء پر کن ات
حانی ء کید ء شتا مثلے ٹھین ات زرگراں

زیمیں لبزراں گوں شوہاز کاریت درد ء قضاہاں
مُچ کن ات بیار ات زبازانتاں بہ لوٹ ات شاعران

O

چاگل ء زہیر تئی توشگ ء ترانگ زرتگ
اے وڑا دراجیں سپر واہگ ء آسر کرتگ

اے تئی ترانگ انت دزگیت منی دلبند ء
لمکوت ء را وا دیر انت منی ساہے بُرتگ

گران ء سکیں سپرے عشق ء اے سگے لوٹیت
چنت چہ راہ ء لگشتگ چنت ارواہ مرتگ

ما ہمک پاساں یک استالے چتہ بُن داتگ
نوبت ء گرانیں ودارانی شپاں تکرگ

انگتہ چہ من گلگدارے کہ من دیر کتگ
دل وتی دست ء دل ء کرتگ پہ تو آؤرتگ

تئی جتائی ء گے ہنچیں کہ زرد ء سوچیت
زند ء گلباگ ء ہمک پل نی گوشے گیمرتگ

انگت صد سال دگہ نندیت ودار ء شوہاز
دژمنناں مپت ء حدا گُشتہ کہ ما دم برتگ

O

لشتنگاں راہ ۽ سرا جیڑاں من ابدال ۽ وڑ ۽
امبراں شالا مبات چو گوشتگیں سال ۽ وڑ ۽

شپ تہار ماہیں گوں استالاں بنا کنت زیمے
ماہکان اندیم انت چو کہ موجریں لال ۽ وڑ ۽

بیا لواراں مان بنداں باں تمر دیں ساہگاں
برپ تبدال بات کچھ ۽ بُن گرات شال ۽ وڑ ۽

ایمنی چوں شات بیت ساچیت دل پھکی ترا
تو با داتگ جساں ہنکین دُمال ۽ وڑ ۽

نیم شپی پاساں گوشے چہ آزمان ۽ سر شم ۽
دیدگے چاریت من ۽ چو سہب ۽ استال ۽ وڑ ۽

آس روک انت انگتہ پہ من بہشتیں دوزہ ۽
گلزمین سوتلگ گم ۽ اندوہاں سوتکال ۽ وڑ ۽

ہچ نہ دیست آسودگیں سہت ۽ دمانے بُندر ۽
سرجمیں من زندمان گوازینت جنجال ۽ وڑ ۽

اچ ترا چونیں سلاہے باوری من کت کناں
تو منی بیہ ء گوج ء عہدانی ہنڈال ء وڑ ء

بے بلا کستے مہ گندات سکلیانی دروشمے
کس مجیڑات مہر ء رُنگراہاں منی حال ء وڑ ء

شانتلانی زہیر نالیں کوکواں دردے گور انت
چھلگاں آماچ کرتگ زید ڈکال ء وڑ ء

محکمیں اوستے چڑکھ کت باہندیں دل ء
سدکاں من پہ مرادیں منزل ء پال ء وڑ ء

چو کپوت ء ستک بستگ گوں کہیراں شنگریں
کئے بزانت کونجانی رپکاں گولو ء بال ء وڑ ء

چو گوش ء شوہاز دردانی کماہیت مہرگاں
لبز شہمنت گراہبہایں چو کہ زرگاں ء وڑ ء

مرچاں ہر کس گوشتے پریشان انت

مرچاں ہر کس گوشتے پریشان انت
چونیں چونیں گمانی دیمپان انت

زند ء سودا پہ بزگیں مرداں
ککے سیت ء گیش تاوان انت

چونیں اسرالے میتگ ء کپتگ
چارے ہر مردم ء چو حیران انت

انچیں وہدے کہ زند بندیک انت
آپ گران انت ء خون ارزان انت

کنے بہ جلیت ماں سیاہیں ڈکال ء
حائل ء ہلک حشک ء ویران انت

وہد ء زوراکیاں ڈل ات مارا
گلز میں سکلیانی ہرجان انت

ہر بنی آدمے گماں بار انت
جیگ تل داتگ زرد بریان انت

زند ء جنجال گیش چه سگ ء
 گندے ہر دیدگے نی گریوان انت
 تو وتی راج ء وٹشیں بانداتے
 پاکیں حاوند تئی نگہبان انت
 چون پاہازاں کودکیں زرد ء
 چاریں نیم ء کہ ہار ء طوفان انت
 بلکن تئی آہگ ء ترہیت زردے
 ہئے کن ء بیا کہ روج زردان انت
 شپ گوں اندوہاں تلوسینیت انت
 روج پہ ایمنی گوزگ گران انت
 اے وہاب انت وتی پداں پولیت
 جند ء شوہاز ء دمکاں گردان انت

O

ہر دمان حائل ء حیال ء ہاں
 من سید چو تئی مثال ء ہاں
 سمو ء ترانگانی باوست ء
 چو کہ مست ء وڑا دمال ء ہاں
 اشرفی چانگاں دل ء ماراں
 پازل ء ڈول ء من کمال ء ہاں
 زاناں کیفاں ملار ہاں مرچی
 قاضی ء میتگ ء کہ بال ء ہاں
 برف بنت لبز جہ جنت اوپار
 مدتے بیت عطا ء شال ء یاں
 باریں پیردان ء آسرء چے بوت
 نشنگاں عزت ء سوال ء ہاں
 مومن ء میر ء تئی سپر شوہاز
 چو زہیرانی دراجیں سال ء ہاں

O

یاتے بلیت ٹپے کدیت
 روچ ء شپاں دل تلوسیت

نازینک ء ہالو انت پدا
 بچے دگہ سالونک بیت

بس انت تہار ماہیں شپاں
 دل شادہ ء روچاں زریت

گنداں ترا چو بڑگی
 زردوں چہ بندجاہ ء سُریت

آسے کہ کپتنگ مئے گسء
 ہمساہگء لوگ ہم سُچیت

لبزانی زور ء برکت انت
 بیم ء منی دژمن ہزیت

پاہار انت زرد ء بزگیں
 وابے چہ دیدوکاں شلیت

تہنائی ء شپ لنجھان

ہریاس ء یک دردے بلیت

ورناکہ لانک اش بستگنت

ظلم ء بن ء بیہہ ء گوجیت

جزماں کہ ڈیہہ ء روچے ء

اوست ء پدا پلے سرپیت

ماتے ودار ء بیگہاں

گورپاتے یاتانی گوپیت

چوش کہ مناں زند ء لد ء

کس چو منی پیمانہ بیت

دلبند ء چست بیت ترانگے

واہگ جبین ء انسریت

بیا ساہگ ء سارتیں منی

تہنا ترا روچ پیلشیت

زہیرے چو سیہ مار ء وڑا

دردے کہ چو زوم ء دجیت

راہشون بیت پہ منزل ء
 جزماں کہ استالے چمیت
 کئیت انت بہارگاہے پدا
 اے چلگ ء موسم کپیت
 اے کودکیں زرد انت منی
 باریں چیا چوش پلٹیت
 جہدانی آسر شادہ انت
 الم ترا مڑے رسیت
 راست انت بلوچانی حبر
 ساد بارگیں جاہ ء سدیت
 گوربام کئیت انت الم ء
 دراج ء تہاریں شپ گوزیت
 دنتان درشیت بدواہ پہ من
 گندیت من ء موٹکے محیت
 شوہاز ء بس یکیں گم انت
 پر تو زریت بے تو مریت

گوں وت ء تران

من حیااں کہ جیڑاں

ننداں شپاں

گوں وتی جندهء

گپ ء حال کناں

بانزلاں پگرء ننداں

بال کناں

چو نین چو نین

جبر حیاں کناں

روح ء برانزء گلگ

دل ء کنیت انت

بیگہ ء حامشی چڑ کہ کنت

نیم شپ ء

واہیں چماں

ہر س شلنت

بام و اب ء گڈیت

ہیسکاریت

روج رندے پدا
 گس ء در کئیت
 گپیت منی لنک ء
 رها دگ بیت
 نیم روج ء چہ راہ ء روز رد ء
 بارت من ء ہلک ء بیگہ ء
 سر کنت
 چوش وتی منزل ء ہوں آسر کنت

من پدا
 میتگ ء حیا لانی
 گنجیں استالاں
 نند ء نیاد کناں
 ماہرکانیں بہشت ء یاد کناں
 کیف نوشاں
 خماراں شاد کناں

O

زہیر ء ترانگ ء دردانی زبیر ء لوٹیت
بچار کودکیں زرد ء کہ دلبر ء لوٹیت

ہزاراں سر وتی قربان کت انت یلیں بچاں
ڈگار ء حاک دگہ باریں کئی سر ء لوٹیت

چو توکلی ء الاہوش انت دمک ء بازاراں
گنوکیں دل کہ چو پریات کنت ترا لوٹیت

من آئی سادگیں سسا ء ساج ء حیراناں
کہ حیر ء انگہ چما کوریں حیدر ء لوٹیت

چتور دلجم ء اکیمی ء من نشت کناں
درآمدے کہ منی گنجیں گوادر ء لوٹیت

کوشے نپر کتیں۔۔۔

کوشے ٹہینتیں حائل ء ہلک ء نپر کتیں
اے رنگ ء گپ دل ء وتی مہرنگ ء سر کتیں

ما دریگتیں شپ ء را بہ ششتیں پہ ماہکان
تہنائی ء گوں ساہگ ء نشٹیں جبر کتیں

آ بے سما ء بلکنہ چلے بچار اتیں
درشتیں من جنتر ء دل ء کپ کپ جگر کتیں

ما ہم بہشتے سازتگ ات رنگ ء لذت ء
مے واہگانی کشتگیں ولاں کہ برکتیں

صد رنداں پرشتگاں دل ء پنتانی مٹ ء
دل انگتہ گوشت چشیں کارے دو برکتیں

ارواح ۽ ٹکراناں بزارتیں تو مئے
بالاد پر شنگیں وتی دستاں گوں شرکتیں

نیادے اگن نہ بیت انت ترا شتات پہ من ۽
مارا چہ میتگ ۽ تو زہیرانی درکتیں

شیدائیں دل گوشت وتی جند ۽ شہازگ ۽
رنگراہاں سرکتیں او وتا در پدرکتیں

شوہاز ۽ کارگیگ پہ اشاپی ۽ نہ بنت
تو لکموت مکے انگت صبرکتیں

O

آزمان گرنداں مئے سر ء گواریت
 کودکیں زرد ء درد پر داریت

چونیں ریٹا ہے روک کنت چند ء
 لنجمانی ء آس مانداریت

بزماں روچے مئے بحت ہم جہ جنت
 کوش پہ ما ہوں مہلباں کاریت

راہ دراج انت او کنٹگاں پر انت
 منزل ء اوست مارا پلکاریت

گنداں یک زہگے نشتگ راہ ء سرا
 گاریں پس ء وتی پداں چاریت

ماتیں زمین

تو منی دیوانگیں زردء قرار
 تو منی اوستانی گنجیں بامسار
 تو منی اومانء درپشو کیں ستار
 تو منی زردء مرادانی کشار
 تو منی گیسر تگیں زندء بہار
 تو منی لیکہ منی پگرء توار

تو منی آجویں زندء آزماں
 تو منی امیتء روکیں کلکشاں
 تو منی ارمانء سار تیں ماہکاں
 تو منی گراں مہزبیں ماتء نشاں
 تو منی پلسء مڑاہء آزماں
 تو منی براتانی ربو کیں گماں
 تو منی بیلانی براہنا کیں جہان
 تو منی کاڑء گہارانی گشان
 تو منی تناپیں زردء آپسرئے

تو منی چماں بہشت ء درورے
 تو منی حو نیں کشارانی برے
 تو منی ننگ ء مڑاہ ء کو ہسرے
 تو منی زندء بنا ء آسرے
 تو منی سساء جہلا نکلیں زرے

تو منی مکہ منی ماتیں زمین
 تو منی کعبہ منی دنیا ء دین
 تو منی سجدہ منی ستک ء یقین
 تو منی سہب ء سبک گامیں سمین

بے ترا کہ زندء آسر خون بیت
 تو بگش بے تو منی زند چون بیت

کسے پہ کسّءِ مریت دروگے

کسے پہ کسّءِ مریت دروگے
 اے سربتگِ میتِ حاکِ شانی
 تیابِ ہم دستِ دژمنانِ انت
 کہ جُپ کنت قبرِ اوں واہگانی

سرانی سو دا جتگِ بدِ اوں مئے
 او پندلاں، ریزگانِ انتِ دنیا
 دلِ انتِ کہ حملے بیاراں
 پہ زورِ چکاسِ سا نکلائی

کسانیں دانکے نہ انتِ دولبِزءِ
 نہ بیتِ سرجمِ مئے عہدِ قصہ
 ادءِ کہ استالِ ہم نہ وشِ انتِ
 کئے انتِ حسابِ بدنتِ گمانی

چتور دید وکاں بڑ مش مانیت
 او حشکیں لٹان ۽ پن تب کنت
 ابید تہد ۽ مچ ۽ لو ار ۽
 چے متنگ چار کل ۽ ماہلانی

مے ار ساں ششتاں جہان ۽ پولنگ
 دامنانی، بلے مے بحت انت
 نہ مارا بانگواہ ۽ مزرستگ
 اونیکہ قیمے، بیگہانی

اے قہریں نیمروچ ۽ ساہگ ۽ ہم
 یلہ کتگ سنگتی وہاب ۽
 کجا تہارونکی ۽ گلگ بیت
 تو قصہاں بل سیہ شپانی

O

پدا حیالانی دنیا ء لئیب داریت من ء
دریگ ء پردہ ء لمب ء سرینیت چاریت من ء

من ء را گندیت آ ، بچکندیت پرپکیں لنٹاں
پچیں گوں دیدگاں وش واب پیشداریت من ء

تیاب ء لمب ء بہ ننداں یا کوہ ء باتیل ء
تئی ترانگانی شپاں مہکاں بیر گواریت من ء

گنوکی نامے بدنت ، یا بہ لیکیت راہشونے
کجام رنگ ء زمانگ ، نی ، گیر کاریت من ء

وہاب من کہ چداں ربتگاں مس رنگراہاں
پدا کئے انت کہ بشوہازیت کئے انت کہ بیاریت من ء

ہما کہ پہ واہگے

ہما، کہ پہ واہگے،
 بہ سنگاریت ڈیل ء بانگواہ ء،
 سیہ شپانی،
 بہ سوچیت لنج ء،
 ہما، کہ نیمروچ ء آس گواریں تب ء گمان ء،
 پہ آپ شودیت،
 ہما، کہ نادر اہیں بیگہاناں
 بہ کنت درمان،
 ہما، کہ پہ منزل ء سباہ ء
 چراگ بیت اوشپاں سپر کنت،
 ہما، کہ گوں ماہکان ء درنزاں
 جبر کنگ زانت،
 ہما، کہ استالاں سنگتی کنت،
 ہما، کہ نندیت گوں پل ء وشبوواں
 ہلو تے کنت،
 ہما، کہ روچ ء،

خماریں برمشانی زیمیل ء زانت،
 ہما، کہ گوں رژن ء کنت دیوان،
 ہما، کہ کنت گوں تہاری ء جنگ،
 ہما، کہ شے ء دل ء بوانیت،
 ہما، کہ حانی ء ڈیل ء دربارت،
 ہما، کہ مہر ء بہشت سازیت،
 ہما، کہ جہداں بزانت بکشیت،
 ہما، کہ زند ء رادروشے دنت،
 ہما، بنی آدم ء ودار ء،
 یک عہدے گوستگ من راہسر اہاں،
 کہ جند ء لوگ ء،
 چونیم راہ ء مسافر اہاں،
 بلے،
 جہان ء تب ء نیاہاں۔۔

شپ ستر دران به بیت کئیت ء گوزیت

شپ ستر دران به بیت کئیت ء گوزیت
 روج تبالا به شلیت کئیت ء گوزیت

کئیت جزما منی باندات گلین
 دائمی قهر نه بیت کئیت ء گوزیت

کنشکاں دست ء پیشکه داراں
 پل زیبائیں سرپیت کئیت ء گوزیت

وهد یک رنگ ء نه اوشتیت، بزان
 سمبیت یا که دجیت کئیت ء گوزیت

من شپ ء لنج ء به ماراں پرچه
 نیم شپاں ماه بلیت کئیت ء گوزیت

بیگہ ء کوش کہ گوربام ء سمین
بام ء استار ترپیت کئیت ء گوزیت

چو لوارانی موسم ء ڈول ء
درد یک روچے کپیت کئیت ء گوزیت

دیدگاں ہر س نہ جلیت انت مدام
دل کہ ہرچون سچیت کئیت ء گوزیت

وٹشی اے مولے دردے شوہاز
الم ء کئیت ء گوزیت کئیت ء گوزیت

ہتم نہ ہزّام

ہتم نہ ہزّام
 کوش سارتیں
 نہ جہمّری شنکے آزمانء
 نہ وشبوے ناسرپیت پلے
 منی گدانء
 نہ سآگے ناچمیت رنگے منی گسء
 ناکہ رثنے برمشیت
 نہ مولے نازہیرء ترانگ
 نہ واہگے شہم کنت دلء مئے
 نہ اوستء ارمانے گوں جبینء
 کجام جاہ انت
 کجام راہ انت
 کہ ایو کی پانگ انت سرینء
 اے سیاہ بحتی
 چونجء ہارے
 مئے گلزمینء

بلئے من زاناں
 دلانی سگءِ واحدے است انت
 چکاریں پاہار
 روچےءِ الم انت کہ ترگیت
 پدا کئے انت
 نی بداریت، ہارے
 کہ رمبگءِ بیت
 چو لشکرانءِ نہنگءِ مستیں
 چولیرہءِ دژک بیت اودر کئیت
 بلاہاں لیٹنیت
 چو کہ گرندهء

چکبر۔۔

میتگ ء
 سلوات ء جاگ انت
 ہر گورء
 تر سے پترتگ دید گاں
 ہر دل ء توکا
 گوشے کہ بیمے ء جاگہ کتگ
 اِشکتگ
 ہلک ء پدا
 بیگواہ بوتگ مردے
 وپتگیں واب ء
 چہ کر گین ء دپ ء
 نیم شپ ء زی
 تنگلویں بچے بلوچی
 خون واریں چکبر اں
 آوار جتگ
 چیزے روچاں رند

کور دیمء
 کرو دء دامنء
 سہریں حوناں میچلیں
 تیر وار تگیں
 زاناں کہ
 جوئے دست کپیت
 ہوئے آزمانء تہاریں
 یک دگہ استالے
 در کئیتء ترپیت
 یک دگہ بچے یلیں
 سالونک بیت
 پہ گلزمینء ندر بیت
 گوں حونء رنگاں
 سمبیت

O

زیراں موتک جنگ گریگ شپ ۽ استالاں
 مارا دلگیر کتگ ڈیہہ ۽ ایستکیں حالاں

زاناں باور نہ بیت دردانی منی قصہ ترا
 بیا وتی چماں بہ گند زند ۽ اڑ ۽ جنجالاں

روچے سبز آنت پدا سیاہ ڈن ۽ ایستکیں کوچک
 تاں کد ۽ زند گوزیت مئے گوں ہمے ڈکالاں

چونیں سودائے کہ تاوان انت منی باندات ۽
 مارا بیزار نپاں گار مکن بُن مالاں

نوبتاں گرانیں چوں انگر کتگ ڈیہہ ۽ را گلین
 اے بدیں عہد دگہ رؤت تاں چنچو سالاں

من کپوتانی رم ۽ گوناں زراں پہ بام ۽
 چند پہک ۽ نی شمشنگ چہ وتا بیجالاں

انگتہ دراج انت تئی زند ء ودار ء چکاس
ماسگاں بندے کجام اوست ء جنائے پالاں

گوں کیا دستاں بہ بنداں دل ء زنگاں ریچاں
نیست یک مردے گوش داریت منی چیچالاں

سو کے انچیں کہ تماہان ء بہارتیں گوں وت
من وا دیر انت چشیں اندوہاں سر ء پیٹالاں

شپ چو قرنانی وڑا دراج انت کہیر ء درداں
نشتگاں پاساں شپانی گوں کپوتاں نالاں

گوشے پہ ایشنگ ء پھمگ ء لوٹیت زردے
بیا کہ شوہاز کماہیت او گوٹیت زرگالاں

O

لیبوء زرتیں وتا مشکول کرتیں شرتر ات
اے دل ۽ ریٹائیں ماہر گپ مہ زرتیں شرتر ات

وتسر ۽ حقاناں زرد ۽ بزگیں زرتنت سرا
چہ گل ۽ ہلک ۽ وتارا دور برتیں شرتر ات

لمکوت ۽ را بہ گپتیں درنجتیں پاہو کتیں
مرگ ہم روچے منی ڈول ۽ بہ مڑتیں شرتر ات

شے مرید ۽ چو درتکیناں من دیم پہ جنگل ۽
چو کہ مست ۽ چند وتی ابدال کرتیں شرتر ات

بلکنہ شوہاز ہوشامیں نصیب ۽ بٹ گرت
چاگل ۽ آپ ۽ بدل تئے بزرتیں شرتر ات

O

زہیر پیچ و ر آنت جان ء بوگ ء بند بندء
چو سیاہ مار ء وڑا کپتگ آنت منی رندء

شل آنت کور گمانی چہ دیدگاں مرچی
کپنت درد مئے دل بند ء چو گوشتے گزندء

پدا من زرد ء وتی ٹکراں کنناں یکجا
پدا من نشنگ ء ہتھنایاں دور سریں سندء

من ء را پرچیا دنیا پہ ایمنی نیلیت
کدینیت ترانگ ء اندوہ زرد ء ہر رندء

بگندئے چے پدی اکیمی ء کلوہے بنیت
کتگ یک عرضے وتی رب ء پاکیں حاوندء

چہ مند ء زوراں گوں وت ملا پازل ء ہمراہ
کپاں من عزت ء پیردان ء مہرک ء رندء

نزوریں کوپگاں شوہاز چوں جناں زحمے
کنناں من واہگے درشاں پہ راج ء باہندء

گُوہار

گُوہار
 او مڑا ہانی بانگ
 لُجِءِ میار
 اے کورانی ہلکِءِ توارِءِ مبر
 اے کرّیں جہاں تئی دلِءِ
 زیمیں چہیالاں اشکت نہ کنت
 اے چاگر دگنگِ انت
 پتوہچ نہ کنت

گُوہار
 نازانی واہند
 سنگین گراں مہذبیں مئی گُوہار
 تئی چٹانی ہر س
 تئی دلِءِ شاہدِ انت
 تئی چہیانٹ تئی بزگیِءِ
 گُ انت
 تئی لٹانی حشکی
 تئی دردِءِ جاشک

بلے نیست چھے
 بہ گندیت تئی لا چاریء
 نئے گوشے
 کہ پریات ء زاراں
 تئی اش بہ کنت
 نہ زردے
 بہ ماریت تئی دردء دلء
 اے نو گلگیں براتانی عکس آنت
 کہ گون آنت ترا
 سر جنئے جاہ پہ جاہ
 اوشت ءے راہء سرا
 دستاں بندے وتی
 زار جن ءے
 واہء پریات کن ءے
 گوہار
 سنگینیں حاتون
 لچء میار
 گلز میں ءے پہ ننگء مڑو کیں
 یلیں برادلانی گوہار

اے دانکاں منی
 شریء گوش بہ دار
 برات ہزاراں
 پہ وت برتگ آنت چکبراں
 برات پہ گلزمینء
 پہ ڈیہہ ءوتی
 ندرء قولیگ بنت
 چنچو برات آنت
 کہ جون اش
 ماں ویرانگاں کپتگ آنت
 در تگلیں سینگ ء
 چند چندیں بدن
 خاک ء حوناں ہوار
 ماگوں چماں وتی
 دیسنگاں
 مات ہما آنت
 کہ بچاں گوں دستاں وتی
 سمہمین آنت او سالونک کن انت
 وشیں باندا تیں روچانی

سینگارگء
 گوہار
 شاہی تہیں
 برز شانیں گوہار
 وتی ارسان بدار
 تئی چمانی ارس
 وت تئی طاقت انت
 سگء ایر بردلء
 سگ تئی قوت انت
 ہچ مہ گوش
 چومہ نار
 وتی زہراں
 دل بندء جاگہ بہ دئے
 تئی بز مشیں، گویاک
 وت
 پہ بدیں دژ مناں قیامتے

حالاں دے

شمال ۽ گوآت من ۽ موسمانی حالاں دے
 نہنگ ۽ دشت ۽ گلیں لشکرانی حالاں دے

آ درد ۽ کوکواں انگت من زاناں شینزاریت
 کپوت ۽ زمیں دل ۽ نالگانی حالاں دے

مدام گیر من ۽ کاینٹ گوستگیں باریگ
 کہیر ۽ ساہگ ۽ آ مجلسانی حالاں دے

چتور حاتر ۽ زوراکیاں گوں پیٹال آنت
 بیا شیر زالیں من ۽ حاندلانی حالاں دے

بہشت گونگیں کچھر چتور دلگیر آنت
 ڈگار ۽ زید ۽ من ۽ کوچگانی حالاں دے

بگش کہ امبراں حامین چے وڑا گوستگ
 مے ملک ۽ مچکدگ ۽ دلوتانی حالاں دے

گوش انت کہ آسے ۽ مان رُپتگ ہلک ہر نیم ۽
 سچوکیں دمک ۽ جلیں میدگانی حالاں دے

سلام انت راج ۽ تمر دیں سراں ہزار سلام
 پہ گلزمین ۽ مڑوکیں یلانی حالاں دے

من زاناں انگتہ نازینک پر کن انت بام ء
 بیا شانتلانی منی بلبلانی حالاں دے
 دلانی زیمیاں کدینیت سرور الہانیں
 پہ ڈیہہ ء گوشتگیں مئے زیملانی حالاں دے
 اے کوریں دیدگ ء دیدوکان بزمش رژناباں
 ودار ء نشتگیں مات ء پتانی حالاں دے
 مدامی گوارنت دل ء ہرساں بیل ء نیم بیل ء
 تو ڈیہہ ء درد شلیں جمبرانی حالاں دے
 بیتگیں ساعتاں کہرانی ترانگ ء گچج انت
 ملور ء ہونچکیں مئے بیگہانی حالاں دے
 امیتے نشتگ انت زہیرانی کاپر ء چیر ء
 آ ماہکان جمین دلبرانی حالاں دے
 من جزماں پہ وتی موجیں ندے تب ء شوہاز
 من ء زہیر گوشتیں شاعرانی حالاں دے

O

نشنگاں اوپار کشاں تاہو ء بند ء سر ء
پرچیا دل دات شوہاز دروگیں بچکند ء سر ء

ترانگانی ہلک اِشت ء دیم پہ رُنکراہاں سُتاں
کہ شگانے ایر بیت انت کوہیں دلبند ء سر ء

گوستگ انت باریگ مہر ء نیست دیوانگ اد ء
کئے بہ جلیت عاشقی ء گرانیں راہبند ء سر ء

کئے بہ زانت انت کئے گنوک انت مہلباں دزنزیت شپاں
دل کیا بستگ وتی پہ شاہو ء سند ء سر ء

نی کسے چاریت ترا نئے کسے بچکندیت پہ تو
پہ کئی اوست ء امیت ء انگتہ رندے سر ء

شاعری ء شون داتگ راہ مہر ء منزل ء
یک جہانے جُزیتگ شوہاز ء پد رند ء سر ء

O

گوشتگ انت باریگ نشنگاں یات ء ساہگ ء
 بچ مرادیک انت مکھیں مات ء ساہگ ء
 چے تئی کد انت ماں گم ء رنج ء میتگ ء
 پزشتگ انت بالاد آہ ء پریات ء ساہگ ء
 ماہکان شہدیں اے لوار زند ء دروشم انت
 مکھے روج ء مکھے باتے ساہگ ء
 براتو ء پہنات ء کسے سنج ء لئیب کنت
 تلوسیت بازینے وتی برات ء ساہگ ء
 شکلیں زندے مئے وداریک انت دیمتر ء
 سر گوزاں بیا چہ زات ء زریات ء ساہگ ء
 شچہاں کوش ء سارتی ء اومان بوت دل ء
 اے چنیں رژنے کپتگ ات گوات ء ساہگ ء
 ایوکی زند انت میتگی زند ء مانزمان
 اے وڑ انت شوہاز ترانگ ء چات ء ساہگ ء

O

پشت کپاتاں ترانگانی نپت ء بیر ء آسر ء
سر بہ باتاں دریگتیں زپتیں زہیر ء آسر ء

تئی گور امباز ء بلوکیں آس دنت انت مرک ء زند
کس نہ زانتیں چون بیت تئی جیگ ء ہیر ء آسر ء

عزت ء عشق ء جہان سہی انت بلئے کسے نہ زانت
درد ء امبازاں سچوکیں آ پکیر ء آسر ء

مولم ء منگیر ایبتکی ء گم ء ہرجان بوت
شانتلاں زرت نالگے سبزیں کہیر ء آسر ء

شپء رانپتے بلگات۔۔۔

شپء رانپتے بہ لگات ءء روج بیران بات
 زمین بُن بہ گرات آسمان ویران بات
 تئی پللیں راہسراں گرمیں ساہتے اگن بیئت
 بہشت پشت مہ کپات جنت ءء ہوں طوفاں بات
 دل ءء ایٹگیں مرادانی رہسراں بیا بچار
 گدارے قرنے ءء مستاگ پہ بے نصیباں بات
 ما بے وسانی سباہ ءء کہ سمین سارت مہ بیت
 حدا ءء عرش بہ لرزات حدا ہوں حیراں بات
 آدل کہ زندگ انت اوستانی بام ءء امیت ءء
 داں محشر ءء آ زہیرانی آس ءء بریاں بات
 مبات ہیچ مبات اے جہان ءء توک ءء بس
 بہ باتئے تو من بباتاں او وہد اوشاں بات
 مئے زگریں واہگ ءء منزل ما گار کتنگ شوہاز
 بہ دئے بیا سوچے یا تئی جند رنگراہاں بات

بیاد اید

بیاد اید ترانگانی شلیں جمبریاں
 بیاد اید ترانز دئے اوستی ایں واہگاں
 بیاد اید گوں جہان ء ما دوداں مڑاں
 بیاد اید عشق ء راہ ء دیاں ما سراں
 بیاد اید مہر ء زندگ کنناں دژمنناں
 بیاد اید چہ وفا ء دیار ء زران

 بیاد اید آزمان ء پدانکے جناں
 بیاد اید ماہ ء استالاں ترانے کنناں
 بیاد اید عہد ء پیشکانڈاں دنز ء مجاں
 بیاد اید ہمسپر باں رواں جنگلاں

 بیاد اید دیدگانی گوں ہرساں شلاں
 بیاد اید سمہیناں دل ء راہسراں
 بیاد اید منزلاں چہ رواں منزلاں

O

منی اے کودکیں زرد ء زہیر ء ہار ملیت انت
مچاپانی سرمایگا کہ کئیت انت یار ملیت انت

پریانی اے بازار انت ادء مہرانی چوگان انت
سریگاں گوں گلیں کارانی سنج ء شار ملیت انت

اے درد ء میتگ انت عشق ء حداء ڈیہہ ء ہنکین انت
اد ء گندے ہما مرد ء کہ بوتگ گار ملیت انت

اے چونیں دور ء باریگے کہ نگرہ گار ء بیگواہ انت
ہمک جاہ ء ہمک کنڈ ء بہ چارے دار ملیت انت

تئی اوست ء من درد ء راہسراں نشنگ وداریاں
نیائے توجیا کئیت انت تئی دزگوار ملیت انت

O

تئی لقاہ ء ترانگ ء بزہ ء
 کہ حیالے وہدے من درکتہ
 اے جہان ء کلیں حدائیاں
 منی واستہ دست ء تپرکتہ

تئی بہشتیں مہر ء گمان ء کہ
 منی زرد ء نیگا گورکتہ
 اے شپانی سیہ تبی درشتہ
 منی رژن ء محفل ء برکتہ

گوں مدامی کینگ ء کست ء بد
 ما سرانی سودا جتگ وتی
 وتی مرگ ء وت وتی دستاں گوں
 سامان گشتہ ما شر کتہ

چدو گیش چونیں عذابے کئیت
 چتور درد سگ ء منی گوز انت

تئی وروکیں درد ۽ اے گرائیں شپ
وتی کل ۽ من سیمسر کتہ

منی زانت ۽ کد۽ سرینگ ۽
وتی جند ۽ وت تاوان دیئے
من ۽ بل کہ انگہ نہ زانئے تو
عرش آسمان ۽ من سر کتہ

چے تہاری ۽ چی ۽ رزن
من تئی بہشت ۽ دوزہ ۽ سرپداں
من خیال ۽ بانزلاں نشنگ ۽
دڑہیں کائنات ۽ سپر کتہ

شراب

ابد شراب ء ازل شراب
دل ء ایتکس غزل شراب

اے ڈیل ء بالاد کدہیں
اے رنگ ء دزوشم تئی شیشگیں
چتو من ندراں بمل شراب

وفا ء رنگراہیں میتگاں
وفا ء اوست ء من زندگاں
بلئے وفا ء بدل شراب

من اتکاں چونیں جہانے ء
زریت انت دل ماہکانے ء
تہاریاں پروش بل شراب

چہ لٹاں شہدیں دو گپ ء گال
 چہ سینگ ء دئے من ء دمال
 چہ دیدگاں کے شل شراب

تئی ترانگ ء درد ء راہسراں
 چہ قرناں نشتہ من ایوکاں
 تو بیا، دمانے بہ جل شراب

O

درد ۽ ہمک سہب ۽ بیگاہ ۽ گریگ ما
گنجیں گماں گریگ ارواہ ۽ گریگ ما

تو کہ شپ ۽ نمب گشتہ ایشاناں مئے ہرس انت
دوشی شپ ۽ گوں چاردہی ماہ ۽ گریگ ما

پرسیگ انت آزمان زمین ۽ اے درد انت
عرش ۽ کش ۽ نشنگ گوں حداء ۽ گریگ ما

راہے پہ بے راہاں مئے ارساں کشک کتگ
عشق ۽ مراد ۽ تیوگیں راہ ۽ گریگ ما

رندے پہ تئی بے مہریاں چماں ہار کتگ
برے پہ بے مہری عیں اے جاہ ۽ گریگ ما

بدواہانی تڑناں نہ رنجینگ شوہاز
مارا رسینگ وتیگاں ساہ ۽ گریگ ما

O

شہ درجیں دپ ء بس توارے پکار انت
مے موجیں دل ء را بہارے پکار انت

تہار ماہی ء ہر کش ء مان شانگ
شپ ء پروشگ ء رژن ء ہارے پکار انت

گنوکی ء گپتگ بنی آدم ء را
پہ دنیا ء باندات ء سارے پکار انت

دگہ بنت شپ ء، دوست دار آنت چو ساہ ء
من ء ہمبلاں بامسارے پکار انت

مرادانی میتاپ ء شوہازگ ء نوں
گوں ماہیں گل ء گلگدارے پکار انت

مرچی من ترا نگانی باہوٹاں

مرچی من ترا نگانی باہوٹاں
گوشتکیں نوبتانی باہوٹاں

سنکلاں زور ء چوں بہ پڑوشاں من
من کہ وت سانکلانی باہوٹاں

ماہ مندی ترا مبارک بات
من تہی جیرٹہانی باہوٹاں

بزکار ء غریب ء بے وس ما
گترنگی ء بتانی باہوٹاں

زندگی چونیں زندگی ء منی
زندگاں مردگانی باہوٹاں

شوپاز

اے دنیا من درہیں گول ات
 او آزمانوں پد انک بستان
 اے ماہ و روج و استالاں
 پہ تئی شوپاز و سر بوتیاں
 بلئے انگت نہ دیستگ من
 تئی مہگو نگیں دزو شم
 تئی پد راہ گارکت من
 اووت دنز و مجاں گاراں
 کجاچہ بیاراں پد گیرے
 بشوپازیت پداں تنیگاں
 جہانے من کتگ بیگواہ
 تئی درگیجگ و مرچی
 ابیتک انت سنخ براہناکیں
 جہانے پر تو بڑنیگ انت
 زمین او آزمان گریونت
 او جمبر ہم شل انت درداں

صباہءِ یل کتگ مرچی
 سمین سار تیں ءِ ووش بوئیں
 تہار ماہی ءِ مانشا تگ
 زرءِ ہر لمب ءِ پہناداں
 تیاب ءِ زار ءِ پریات انت
 ایستکی انت درھیں کنڈاں
 گلاب ءِ پل گماں بار انت
 تی مہرانی راہچار انت
 اے کوہ ءِ کیلگ ءِ گیابان
 اے کور ءِ دشت ءِ اے کوچگ
 تی زہیرانی آماج انت
 ودار ءِ روج ءِ کہریں شپ
 ہمک سہتگ گوشے سالے
 مراد ءِ واہگ انت تی کہ
 ماں کور چاتاں ابدماناں
 بلئے اینچوگشاں مرچی
 کہ تی شوہازگ ءِ دم برت
 اے کوہ ءِ کوچگ ءِ دشتاں

گیباء کیلگء کوراں
 ایشنگیس باگء بوستاناں
 تی چہاریء سوکء
 بہارء پل گیسرت انت
 بلئے انگت امیتواراں
 تی مہرانی راہچاراں
 کہ بلکن سہتکے بیائے
 منء زیرئے گوں امبازاں
 تراداراں دلء بندء
 تی بیکاں گوں دلموش باں
 خماریں دیدگاں اچ تی
 شرابء کدہاں نوشاں
 دپء دُر جیں کنئے ترانے
 ہزار نازاں کہ بچکندئے
 دلء گوں مولماں بندئے
 تی مہگو نگیں دزو شم
 صباہء شیر کنیں تام انت
 مئے زندء ماد نہیں نام انت

تئی پیشانیء ترانگ
 تئی زرشانیء ترانگ
 پہ ایمن نندگء ننیل انت
 منء رازندگء ننیل انت
 بیاسہتے بہ گوش تووت
 کجائے تو کجاہاں من

دوست بدار لُج ۽ تہار ماہیں شپاں

دوست بدار لُج ۽ تہار ماہیں شپاں
سارتیں مہکان کہ تئی بحت ۽ نہ انت

کئے میاریگ انت کئی زنگ ۽ جنئے
مہر ۽ ساچاں کہ تئی بحت ۽ نہ انت

نند ۽ نیادے بکن گُمان ۽ وتی
دوست ۽ دیوان کہ تئی بحت ۽ نہ انت

گمان--

نہ باں من بلئے پشت کپیت انت گمان
مدام رُنگیں راہاں بلیت انت گمان

برے ایر کپیت جھلیں جھلانکیاں
برے برزیاں سر کپیت انت گمان

ہمک راز چیر داتگیں پاشک بیت
چو استال ء وہدے تڑپیت انت گمان

کورونا

کورونا تو کئی آس ء سُچان ء
چیا کلیں جہان ء بُن دیان ء

کئی زوراکیاں تئی دل گڈیتنگ
کجام سوک انت کہ چو زہر ء جُشانے

بنی آدم چہ بیم ء در گڈیتنگ
سما نیست انت ترا تو چے کنانے

زمین ء تو مڑاہاناں بدل کت
سریتنگ کوہیں بالاد آزمان ء

تو پروشتنگ و تگڑیں مئے سیمسراناں
تاں شگرب مگرب ء دیم ء روان ء

تڑپیت رنگاں گوں بالاد ظاہر ء تئی
بلنے تو بُندر ء مرگ ء نشان ء

گوں بیمنائیں رواجوں ملکہموتی
ہمک بنی آدم ء ساہ ء گران ء

چو ایروپ ء سر ء زرتگ جہانے
کجا چہ اتلگے تانگو جُزان ء

مکن کرتگ پت ء دستانی بوسگ
نی چک لمب ء نہ گپت مات ء گشان ء

شت انت مردم گری سیادی چہ بیم ء
تو دوداں دوستی ء گوں وت برانے

نہ متگ سنگتی نئے دزگوہاری
کج انت نوں شکلیں نیاد درمیان ء

نہ اوستے جہ بہ بخت نا ترانگے نوں
چُونیں تُر سے دل ء داتگ جہان ء

اے امروز ء توامیں راہ ء دربند
چہ ہر کنڈ ء شم ء تو در کپانے

مسیت ء مکتب ء بازار کُبل آنت
 کہ تو ہر راہ ء رند ء میتگان ء

کسائِ آرتی زرا ہے نہ بے تو
 بلئے چو کہ بلاہاں زور جنان ء

چیا تو مئے بلاہاں زورگ ء ء
 نہ ورنا اشتگ ء نا تبیل زانئے

گس ء بند انت ہمک انسان مرچاں
 تو پرچہ ہر کسی رند ء کپانئے

ترا بانداتے گون انت لنگڑی ء
 چو ڈکال ء زمین ء ایر رچانئے

ترا حکمے بہ گندئے قدرت ء گون
 کہ چُش پیداور ء دُرک ء توانئے

کجام ظلم ء ترا باہند پرماں
 کجام درد انت کہ تو چو قہر شانئے

تئی چوش کہ رواجاں گندگایاں
تو قرنائی گناہانی نشانئے

کروجئے کوہنگیں عہد ۽ لکیراں
گمان بیت قصے نوکیں گُشانئے

ترا دزبندی انت شوہاز ۽ عرض انت
کورونا نوں سر ۽ رحم کن جہان ۽

O

دل چتور درد ۽ لذتاں یل دنت
چون تئی شہدیں ترانگاں یل دنت

آر ۽ کہ زہیراں تئی گے بکشات
آ چون تئی مہر ۽ واہگاں یل دنت

چھلکی قہریں اے شپاں دراجیں
کئے تئی گرمیں زانسراں یل دنت

درد تئی دوری ۽ متا انت مئے
چوں کپوت زہیری کوکواں یل دنت

کس نہ زانت انت اے چونیں ابدالے
درد ۽ شوہاز ۽ وشیان یل دنت

O

بیا کہ تئی دوری ء درداں مئے جگر آپ کتہ
وش نیتکاں پہ منی حال ء گل ء چاپ کتہ

یک دمانے اوں نہ تاہیر دل ء گپتگ منی
عشق ء پر گنجیں پڑ ء مہر من سیر آپ کتہ

شیر کنیں وابے پچیں چماں گوں دیستہ من کہ
گر میں امبازاں تو زرتگ ء من ء بھاپ کتہ

شادہاں وہدے منی نیمگ ء کرتگ دگوش
زرد ء حوناں گوں وتی درد من گوناپ کتہ

شال ء بازار ء پری دروشمیں حورے ء گوشئے
دل منی زرتگ ء زلفاں گوں وتی گواپ کتہ

چہ گم ء سوک ء تئی سیاہیں شپاں نشنگ وہاب
کیف سینگاربتگ ء قدح ء تزند آپ کتہ

گلیں مہگونگ ء شہم ء دل ء راترا نگے بکش ات

گلیں مہگونگ ء شہم ء دل ء راترا نگے بکش ات
منی بیزانگی ء ہم من ء را زانگے بکش ات

جہان ء بے سریں دوداں منی بالاد شنکینگ
تئی بالاد ء ایرگوات ء قرآن ء وانگے بکش ات

برے پہ من صباہ ء گریت اوکند ات بیگہاں سہتے
نزانن کس ء جہان ء را کیا دلمانگے بکش ات

O

بیا سریں زرد ء مئے رگاں سہتے
 شات بہ کن پلین ترانگاں سہتے

پہن ء کیف ء کدہاں ایر رتچ
 یا بہ دئے شانک دیدگاں سہتے

آ دمان زند ء مئے حساب ء نہ انت
 ترانگاں تئی آں کہ مہاں سہتے

زند ء کلماٹیں نیم روج ء بیا
 پل بہ کن اوست ء گواڑگاں سہتے

زند ء جنجال وت دگہ باز انت
 بل وہاب دریں دانگاں سہتے

منی ساہءِ نپس

بس ہمیش انت
 کہ دمانے بیت
 چہ تئی دیوانءِ پاد اتکاں
 منی، حال انت
 کہ دل ہمبراہ نہ بیت
 چماں تئی زیبائیں عکسءِ جاہ کرتگ
 ہوش تئی شہدیں توارءِ گوں و تا برتگ
 گڑا تئی دوریء
 عمرے چتور گوازیناں
 بچ سر پد نیاں۔۔

عشق ۽ معنا بیگواہ انت

درد ۽ منزل دور تچان انت عشق ۽ معنا بیگواہ انت
قرناتی ہم قرنی گوزان انت عشق ۽ معنا بیگواہ انت

بی بی حواء مہر ۽ لذت کنت گناہاں گیش چیا
آدم انگت جست گران انت عشق ۽ معنا بیگواہ انت

سر جم نہ بوت اللہ ۽ طلب کہ گنجیں جہانے سازینتگ
انگت زمین ۽ سینگارن انت عشق ۽ معنا بیگواہ انت

عشق ۽ مسافر عشق ۽ راہی عشق ۽ دیارے بے مٹیں
عشق زمین انت عشق زمان انت عشق ۽ معنا بیگواہ انت

بید حد ۽ سر کہ نہ جلینت خاک ۽ آس ۽ پادون ۽
ابلیس ۽ اے مہر ۽ نشان انت عشق ۽ معنا بیگواہ انت

چينڪس پاد آهت چينڪس ڪپت انت وهد ۽ قبرستان ۽ تها
 گهن انت دنيا پير جهان انت عشق ۽ معنا بيگواه انت

عشق ۽ لبز ۽ هيل ڪنگ هم عمر ۽ لوڻيت ياتاني
 درداني هرڪس ديمپان انت عشق ۽ معنا بيگواه انت

قابيل ، هائيل جنگ ۽ انت ني چي انت تي بستار وهاب
 وهد ۽ دريا چول جنان انت عشق ۽ معنا بيگواه انت

زرء زہیرء تیاب گنداں

زرء زہیرء تیاب گنداں
”من آگہیء اوں واپ گنداں“

ہما کہ چہ وشیاں زبہرانت
تاں زندگاں آسیاب گنداں ا

طہورء حاجت نہ انت منء من
خماں رکاں شراب گنداں

منی وا گپے دگہ ہو، شوہاز
گناہء گرکء ثواب گنداں

بیازرء دردء

بیازرء دردء کناں اوژناہے
کہ نمیران بہ بیت ارواہے

ما وتی جندء ڈیل ڈیرینتگ
ما کہ بکشاں زمانگ ء براہے

تو چی ء یل کتگ رواجاناں
مارا دنیا ء داتگ ات زاہے

دروہتگ مارا گامے ء دوستاں
نیست راہدربرے نہ ہمبراہے

بیگہاں باگواہ ء اومان انت
باگواہ ء من لوٹاں بیگاہے

ماجلاں روج ء چوں بسگاں وہاب
لوٹنگ سارت ء روژنیں ماہے

ہماسہت ۛ۔۔

ہماسہت ۛ
 ہمود ۛ بیا کہ روج ہجگ انت
 من ۛ تو بیا
 صباہ ۛ نقش نقشیں بانزلاں ننڈیں
 رویں
 وتی ہستی ۛ رژن ۛ کلات ۛ سرکنیں
 گنڈیں ہما جاہ ۛ
 کہ رژن ۛ بادشاہ ننڈیت
 ہمود ۛ کہ تہاری روک بیت انت
 او
 صباہ ۛ نقش نقشیں دا من ۛ
 بچکند پرماہیت
 ہمود ۛ کہ ردیت
 رژن ۛ نہال ہجگیں
 ہما جاہ ۛ
 کہ روج ۛ ساہ بندیک انت
 ہمود ۛ بیا۔۔

لرزگ ء انت ماں جبین ء دل گوشے

لرزگ ء انت ماں جبین ء دل گوشے
کنٹگ ء چو پل بوتگ شل گوشے

من کیا خون ء وتی جست ء کناں
وت وتی جند انت منی قاتل گوشے

دیمتر ء کہ سرگر انت وهدے قدم
دور کنزیت اچ من ء منزل گوشے

چو کہ دنیا ء رواج انت ہمبلاں
حق چیر کپتگ سرانت باطل گوشے

راستی ء نوں کئے کنت بالا بندیء
چم کورانت او زبان انت ل گوشے

لقاء شہم

لقاء شہم گردیں سنجے پڑھا
او چٹا موجری تئی رنجے پڑھا

بگواریت ہوڑ کئی لوٹ ۽ تماہ انت
بہ بندیت جمبرے ہم گنجے پڑھا

اے تئی ٹھلانی ارزانی مروچاں
دگہ نوکیں من زاناں منجے پڑھا

پدا پیداکاں گوں مہر ۽ سبقاں
پدا پاہو ۽ لوپاں دزنجے پڑھا

کج انت مئے شپجتیں بحت ۽ کہ شوہاز
بہ سینگاریت وتا ماہ لنجے پڑھا

دردء کوراسیں شپاں

درد ء کوراسیں شپاں شنگیت یات ء ماہکان
گلزمین گوناپ بیت بانور بیت کلّیں جہان

ترانگ ء منزل گل اندام ء لقاہ ء چادر انت
سر بباں روچے منی امیت ء دزپشیت کلکشان

دور چار راہ ء سرا نشنگ بہشتی دزوشمے
ہر گور ء چاراں ہمے امباز کنت یکیں گمان

بس دل ء اے واہگ انت بیائے گدارے پہ من ء
گوں دل ء حوناں اے قول انت سمبہیناں راہسراں

اے وہاب انت پہ تئی شوہاز ء چتور ریٹا نہ بیت
بے ترا جمہیت زمین بیچاڑ کنت انت آزمان

تلاہیں واہگانی جنت ء بیا

تلاہیں واہگانی جنت ء بیا
بیا پر من منی زرد ء متا بیا

بہ بیت دانکہ تئی سرجم ستا بیا
من نازیناں ترا مئے تربت ء بیا

پہ تو دیوان برجاہ انت گلانی
بکن پلاناں آتارے عطا بیا

منی ہر لبز تئی بالاد ء بندیک
پتو شعرے دگہ نوکیں جتہ بیا

ہما وهداں کہ روج ء چم ڈک انت
مرادانی آ مسکیں ساعت ء بیا

پہ تو سینگارنگ من یک بہشتے
دل ۽ ہر نیمگ ۽ گندے و تا بیا

تئی ترانگ گماناں گیش کنت انت
تو شوہاز ۽ گمان ۽ انگت ۽ بیا

سارت ۽ شہدیں توار پلانی

سارت ۽ شہدیں توار پلانی
گیر کئیت انت بہار پلانی

چو گوشے سنج ۽ کندتگ سہبی
رنگ رنگ انت دوار پلانی

بل دمانے کہ واہوں در کئیت
تو چو دیم ۽ مدار پلانی

زند ۽ کلمانٹ ۽ کنگئیں راہ ۽
کئے نہ کرتگ ودار پلانی

بیا بسوچ تو من ۽ مرو ہچبر
نیمگا او لوار پلانی

چلگاں سیاہ ۽ گمجتیں شوہاز
بوتگاں راہچار پلانی

O

زرد ء مہرنگ ء شپائیں زلف ء تاب ء در بہ گنج
 جند ء مہر ء پرشتگیں درد ء تیاب ء در بہ گنج

آ کہ دنت مہر ء سبقاں عشق ء نازیکاں گوشت
 تو برو درد ء مسیت ء آ کتاب ء در بہ گنج

تو کہ کستاناں وتی موجیں دل ء جاگہ دیئے
 مئے آ چار راہاں ودارانی حساب ء در بہ گنج

من کہ تئی نام ء زروکاں آس ماندار تو من ء
 یا مئے دیدوکاں بمل دوستی ء داب ء در بہ گنج

عشق ء رنگراہاں چہ سالاں سرجنان انت پہ ترا
 گار انت شوہاز ء وتیگ ء بیا وہاب ء در بہ گنج

چہ سالال پد

چہ سالال پد--
 دل ۽ گیمر تگیں باگ ۽ زمین ۽
 ترک چتہ مرچی،
 گوشے ہر نیمگا باگ ۽ بہار انت، جنت انت دنیا
 ہمک نیم ۽--

گلاب ۽ چندن ۽ مسک ۽ زباد ۽ باس تالان انت
 درین ۽ سمبہینتگ گوں وتی رنگاں جہان ۽ را
 چہ سالال پد--

مروچی بانگوہ ۽ سار تیں سمین ۽ جار پرینتگ،
 چہ زر گوات ۽ ہے مستاک شنگ پیتگ
 بترہ شوہاز،
 تی ۽ ابانی بانک،

پری رنگ ۽ ہزار نازانی بانک،

تئی زردء قرار، چمانی روک، زندء متائی،
 کہ تئی چماں،
 پرانی کندگے ء صد جہان قربان،
 آچکندان ء پر تو
 زوت پیداک انت۔۔۔۔

O

دل انت پہ مہیج ۽ وش زیملیں توار ۽ گنوک
 ترپوکیں شار ۽ ، پہ گلکار ۽ چکنکار ۽ گنوک

عجب ، اے لیکہ ۽ جھلانگی انت ، منی راج ۽
 گنوک ۽ سار گوشتیت ۽ گوشتیت انت سار ۽ گنوک

ہما کہ بیاریت چہ زر گوات ۽ پہ من مستاگے
 مناں مدام ، پرا واہرگانی جار ۽ ، گنوک

بہ بیت انت جہد اگاں ، سنگ ۽ سرانی ہلاس
 نہ بوت پلپیں حمید ، پاہو ۽ پہ دار ۽ گنوک

سچیت انت آس ۽ ماں عشق ۽ مدام پروانگ
 بچار ، انگہ بلے ، یل نہ کنت ، اے کار ۽ گنوک

راہسراں مہرء ، بچاراں تاں کدیں

راہسراں مہرء ، بچاراں تاں کدیں

دوری ء تئیکا ، ہماراں تاں کدیں

پہ امیت ء تئی سمیں سارتیں بگش

ما بہ سگاں ، اے لواراں تاں کدیں

گمجتیں زرد ء را ، اوپارے نہ روت

کینگ ء کستاں ، ہداراں تاں کدیں

من در ء تئیک ء پہ مہر ء پنڈگ ء

عشق ء کچکول ء شہاراں تاں کدیں

آئیگ ء ، دروگیں پہ امیت ء تئی

گورگیں کل ء ، ہساراں تاں کدیں

آسماں بزرگ نہ کنت ، پہ بے وسماں

گوش نہ داریت انت مے جاراں تاں کدیں

زند ، تئی شوہازگ ء آسر بہ بیت

ہاں گنوک روچے ، من ساراں تاں کدیں

گم کہ بچکند انت، شعر پر بنداں

گم کہ بچکند انت ، شعر پر بنداں
 درد کہ گرند انت ، شعر پر بنداں

تیوگیں شہر ء آسے جمبور انت
 من و تا گنداں ، شعر پر بنداں

کئے گوشت انت کہ ایوکاں مرچی
 گوں و تا ننداں ، شعر پر بنداں

کاگدیں لنٹ ، ء دیدگاں آسکی
 گنداں گورگنداں ، شعر پر بنداں

چو اگول ء یاں تی جتائی ء
 دور سریں سنداں شعر پر بنداں

انگتہ دور انت مدینہ اے خدا

انگتہ دور انت مدینہ اے خدا
 آس روک انت گلزمین ء اے خدا
 کہ لواری ء نوبتاں آسان نہ کنت
 آس دے سہب ء سمین ء اے خدا
 وہد ء شہماتاں مے ہستی نیست کت
 بڈگ ء انت مے سفینہ اے خدا
 مے بہشت ء آس گورتگ دائم ء
 کینگ ء کستانی تین ء اے خدا
 شہرگ ء نزدیک تر دورے بلے
 بیاشپے گوازین سرین ء اے خدا
 مے دل ء زیمیاں پہ درمانے نہ کت
 لام ء میم ء یا ء سین ء اے خدا
 ما وتی شوہازگ ء دیستگ ترا
 ہر شپ ء روج ء جبین ء اے خدا

واب ۽ گمان ۽ جنت ۽

واب ۽ گمان ۽ جنت ۽

مهر ۽ چنلے من جتہ

بے حیا لال تلوساں

بیا مئے گمان ۽ انگت ۽

گلہ چہ بدواہاں نہ بیت

تیرے جتہ کہ سنگت ۽

تئی کلدپ ۽ سینگارگ ۽

شعرے دگہ نوکیں جتہ

زند ۽ ترا دورے مہ بیت

سنگاں براں ما پر و تا

بیا میتگ ۽ مئے لال تئی

سرحم بہ بیت دانکہ ستا

شوہاز ۽ گالانی سر ۽

دیسنگ جنکے ہلوت ۽

مہری اے گنداں ترانگ ء دشت ء جلتنگ

مہری اے گنداں ترانگ ء دشت ء جلتنگ
اے وہاب انت کہ مہرم ء یاتاں چلتنگ

ہو شپ ء سیاہی ہم دل ء زیمیاں گیش کنت
بیگہ ء نیادی سہر چکیں بام ء ڈنگ

ساچنگ نوکیں گوانگر ء ڈولے امشی
سرشپ ء باریں کئے دریگ لوگ ء نلتنگ

اتلگ ء توپ ء منی قبر ء پرچیا
من ودار ء تنی عمرے ء نشتنگ

تئی ترانگ انت کہ بانگ دل ۽ راہسراں بلینیت

تئی ترانگ انت کہ بانگ دل ۽ راہسراں بلینیت
شپاں ماہکان بکشیت گم ۽ میتگ ۽ تڑہینیت

منی قبر ۽ بیا سرون ۽ وتی جیگی ۽ بشنگیں
من ۽ سنگ جنت تہاری من ۽ ایوکی گڈینیت

تئی لُنج ہر صباہ ۽ گلیں روج ۽ دنت پاہو
منی رژن سرشپ ۽ کئیت اے جہان ۽ سمہینیت

اگن دل تے بہ داریت پہ لقاہ ۽ شادہانی
گڑا درد ہلوتے کنت وتی بانزلاں سُرینیت

گم ۽ درد ڈُکھ ۽ اندوہ ہے مڈی ۽ شہاز ۽
اے وہاب انت گوں تئی یاتاں دل ۽ شات کنت تڑہینیت

سُتنگ انت میتگ گیاب ء کسؑ نیست

سُتنگ انت میتگ گیاب ء کسؑ نیست
آس جمبور انت تیاب ء کسؑ نیست

گریتگے دوشی وتی بو ء پد ء
دنت تسلاہے گلاب ء کسؑ نیست

ما پہ لبزے وانگ ء ستکاں جلاں
در بہارت درد ء کتاب ء کسؑ نیست

پر چیا عشق ء تباہی منزل انت
کئے بدانت جست ء جواب ء کسؑ نیست

چے پدی ستنگ بہارگاہ ء جبین
کہ مروچاں تروتاب ء کسؑ نیست

پہ وتی شوہازگ ء بیگواہ بوت
در بگیجیت انت وہاب ء کسؑ نیست

تلاہیں جیگ ء زہیر است آنت

تلاہیں جیگ ء زہیر است آنت
پشکہ دہر ء پکیر است آنت

دلانی سگ ء پدا بچکاس
تئی کہ ٹھلانی تیر است آنت

وت ء چتور دور دارے چہ من
منی کہ دست ء لکیر است انت

ہزار تہراں درا بیاں من
تئی کہ داں نپت ء بیر است آنت

تننگہ بچکندگ ء انت شوہاز
تننگہ تئی شہدیں گیر است آنت

دل چہ دردء شہدیں تامء درمہ بات

دل چہ دردء شہدیں تامء درمہ بات
شالا عزت پیردانء سرمہ بات

اوستء ائیت یاتء ارمان زندگی
راہء دراجی منزلء آسرمہ بات

.....

یک دگہ نوکیں گے سینگارگء انت
یک پکیرے دردء کوہء چارگء انت

مرکء زندء در نیامجینء سپر
چو کہ تپلے ماتء گٹء مارگء انت

تئی سلاماں سلام سر بات

تئی سلاماں سلام سر بات
وفا ء گاماں سلام سر بات

من ء تو ہر دو رضا اتنت دوست
آ مہر ء شاماں سلام سر بات

تئی پہ دانکے سراں دینت انت
ہما غلاماں سلام سر بات

من ء کہ بندیک کرتگ اش تئی
آ عشق ء داماں سلام سر بات

شپانی سیاہی ء رژن بکش انت
وہاب جاماں سلام سر بات

O

دل ء ديار ء همائی نام انت
همائی بیگاہ همائی بام انت

صباہ ء اُمیت ء سر جنائے
شپ ء مسافر ترا سلام انت

پہ چُنڈے ء دمک دمک تڑیت
اے سربتگ کئی در ء غلام انت

چتور گیشینگ ء ءے مُلا
ترا حلاار انت من ء حرام انت

O

تئی عہد ء موجری ء شنگیت نقاب گپے
چو دست ء قاتل نیگ ء زند ء کتاب گپے

تئی پنجگانی چیر ء مئے زندگی حیلے
تئی ہر گناہ دزوگے مئے ہر ثواب گپے

تئی قہر سانکلانی بے سوبی ء نشان انت
پیداک نہ بیت پر تو جوریں جواب گپے

مارا کہ بام گواہ ء مستاگی ئے نہ داتگ
پما زبہر بختاں بیگاہ ء داب گپے

پر تو جہندم ء ہم زمزم تچیت آس ء
مئے جنّت ء ہزینیت برپ ء عذاب گپے

پلے کپنت دستار پلے پرشتن بالاد
پر کن شہاز حالے در کن وہاب گپے

دژمن ۽ جورين سلام ۽ نشنگاڻ

دژمن ۽ جورين سلام ۽ نشنگاڻ

من ۽ دوستاني ملام ۽ نشنگاڻ

چوش نه انت که تلو ساڻا ۽ نيا دے ۽

درد ۽ ديوان ۽ تمام ۽ نشنگاڻ

ديدگاڻ زهيرياني دامن چڱنگ

شترنگ يات ۽ رگام ۽ نشنگاڻ

گام ۽ که وهدے منزل مهتل انت

گام پڻ من ۽ گام ۽ نشنگاڻ

مختر ۽ گنداڻ که عرش ۽ ساڻا ۽

شاعراڻي درنيام ۽ نشنگاڻ

کنت چڙگه مردے گوشاڻا وهاڻ

بيگه ۽ اميت ۽ بام ۽ نشنگاڻ

O

بلیت زرد ء زہیر ء زیمر
تئی جیگ ء دزنزیت حیر ء زیمر

کہ شانتلاں دیر انت یل کتگ ڈیہہ
چنور ابٹک انت کہیر ء زیمر

اگن لوٹنگ تو چیزے چہ دل ء من کم نہ داتگ

اگن لوٹنگ تو چیزے چہ دل ء من کم نہ داتگ
بلے تو بدل من ء را تھے نیاد ہم نہ داتگ

چو وا باز مرتگاں من چرے زند ء چست ء ایراں
منی آگہی ء انگت من ء گیشیں گم نہ داتگ

پہ مڑا ہے کُستنگ اش و ت من ء روج رہی شوہاز
پدا جست گرانٹ کہ پرچہ تی دل ء ہتم نہ داتگ

دل ۽ قرار مئے تاہیر کجا پشت کپت آنت

دل ۽ قرار مئے تاہیر کجا پشت کپت آنت
 نراناں وشى ۽ منگیر کجا پشت کپت آنت

کج انت طلب کہ برنخینیت زند ۽ بریگاہ ۽
 تئى لقاہ ۽ شپس تیر کجا پشت کپت آنت

کپوتى کوکو ۽ نئے شانتلانى الہانے
 زہیر نالیں دل ۽ گیر کجا پشت کپت آنت

نہ چم کسہے کار آنت نہ لنت بچکند آنت
 تماہ ۽ میتگ ۽ دزگیر کجا پشت کپت آنت

تئى شہازگ ۽ زند ۽ لد ۽ نہ زانت کسے
 شتاں کجا من چداں دیر کجا پشت کپتاں

اے ہورکیں دست من ۽ جست گرانٹ بگش شوہاز
 کج آنت مئے درد مئے تاہیر کجا پشت کپت آنت

مہرء جستانی جو ابے بوتیں

مہرء جستانی جو ابے بوتیں
دریگتیں زند کتابے بوتیں

شادہ ء دؤر کسان انت اگن
رنج ء اندوہاں حسابے بوتیں

زند کلماٹی ء موجان انت گوشے
سیہ شپاں بامے ء دابے بوتیں

پر تو حونانی تجت جوہ مدام
پما ہوشاماں شرابے بوتیں

تئی گناہاں اوں گناہے پر نیست
مے ثواباناں ثوابے بوتیں

آگہی عہدے ء دزانی میار
زندمان دائی وابے بوتیں

ما اوں تئی ڈؤل ء وتا ننگر گت
مئے زر ء چولاں تیا بے بوتیں

کیف سر رتچ کتگ امبازاں
دریگتیں شہر ء وہا بے بوتیں

O

بل کہ درد ء بہ سچیت انت گوناپ
رنگ سہرا بئینت زند ء الکاپ

دل زدگ بیت یا کہ سسا جیڑیت
کیں تاس ء نہ ہنت آس ء آپ

تی پہ رخشانیں جبین ء میل ء
زرد ء پہ ہارے زریت انت نوکاپ

مے اجلناکیں نصیب ء باریں
بیت کدی رنگی میں شار ء میتاپ

ہمپر مے تی شکلیں مارشت
توشگا گون انت ترانگ ء زپتاپ

زرد ارواہ ء درچک ء ہر تاک انت
گنجیں امروز ء نہ گواہیت ساہاپ

عشق ء رنگراہاں کہ سرگردان انت
دید ء یک شہمے پماہاں زنداپ

اے ہوں یک دڑوشے زند ء شوہاز
گنجیں دریا ء زبہر انت مٹاپ

رازِ دال

کدی وہدے
 من تہنائیء
 سہتے گوں دلء جیڑاں
 دلء کئیت انت
 کہ شہرء راہےء بوشتاں
 تی نامء دپء بیاراں
 او گوں کو کارء الہانء
 ہے جارء پیریناں
 توئے زردء منی ارمان
 توئے دردء منی درمان
 توئے وابانی ہگوتگ
 منی زندء متا ہے تو

بلئے

پگرے کناں چاراں
 حیا لوں گورہے بیت انت

کہ شہرء
 تو مئے بنام
 پیشکہ اے زبان گنگ انت
 اوپر تو
 شعر پر بنداں
 دلء رازاں کناں در شان
 پیشکہ
 من گشاں بانگ
 اے گال آنت
 رازداں
 زردء

من ء آ

من نہ زاناں

بچ نہ زاناں

جیڑ گاہاں

تو کئے؟

چھے ائے

او

اچ کجا کائے

کجام نیاروئے

بلئے

جندء وتی زاناں

من کیاں

چی اے آں

اواچ کجا کایاں

کجام نیارواں

وت ء

من شرمی ء پھماں

بلئے انگت نہ زاناں

نئیکہ سرپدباں

ادء

اے کوڈوئیں دہرء

منء تو

ہر دوئیں استاں

چیا استاں

دوئیں چہ بندرء

یک دوئیء گوں

دست، ماں دستاں

یک بے نشانیں

منزلےء نیمگء

گاماں جناناں

دوئیں چہ ازل

دیم پہ ابد

عہدء ڈگارء

زند بکشانء رواناں

دوئیں ماناں

ابد ماناں --

(واجہ مبارک قاضی ء د لگوش ء)

بل مدامی جیڑگ ء زنگاں یلہ دئے گیری ء
کئے وتی زند ء بہا دنت انت پہ یات ء میری ء

راج زند ء کنڈگ ء نشنگ مروچاں لاپ چار
ہوؤ گنوکاں ما او تو لوٹاں دل ء تاہیری ء

راہے رہندے ، سروکے ، نئیکہ شہمے منزل ء
باریں چوں سراں صباہ ء راہ ء بُراں دیری ء

پہ کجام اوست ء امیت ء ترانگ ء مارشت ء چاڑ
تو وتی کلانیں ورناہی رسینتگ پیری ء

بس بکن شوہاز عہدی مردمانی گشتن انت
راستی ء ایراد دروگ ء گیش کنت انت ایری ء

مئے نصیب ء

عجب رنگیں جہانے مئے نصیب ء
 نہ دوستے مہربانے مئے نصیب ء

دل ء بخت ء کج انت آ مہلبیں شپ
 بہ شنکیت انت گُشانے مئے نصیب ء

تہارونکی انت ہر کنڈ ء جہان ء
 نہ درپشیت ماہکانے مئے نصیب ء

ہے اوست ء امیت ء زندگاں من
 بہ بیت انت شہدیں تزانے مئے نصیب ء

زہیرانی سپر گوں دلجمی گوست
 بدات انت تو نشانے مئے نصیب ء

رژن ء بلینیت میتگ ء روج ء تہار کنت

رژن ء بلینیت میتگ ء روج ء تہار کنت
ریٹائیں دل بچار کہ نوں چونیں کار کنت

مرچگیں بیگہ ء ہے اوست ء گوں شپ کناں
باندا بگندے مارا ہوں دوستاں شمار کنت

کوراسی ء پناہ دنت مہرکانی ء کشیت
پرچہ گوں ماہ ء چاردہی چو بامسار کنت

پاہار زرد ء گزندیت او چہ دیدگاں شلیت
بچاناں مات مکھیں چوش ہم توار کنت

یک پیر مردے پہ وتی عہد ء پہازگ ء
پٹو ء میری ء وتی دستاں شہار کنت

تئی انتظار ء ساعتاں نیست انت کساس ء کچ
شوہاز روچاں گڈسری پر تو ودار کنت

چونیں یاتے بزمِ مشیت انشی و اب نیت

چونیں یاتے بزمِ مشیت انشی و اب نیت
 درد ءِ جمبر گزندیت انشی و اب نیت

دل تہیات ءِ نشنگ مہر ءِ چوگان ءِ
 لنگ تزی وایت انشی و اب نیت

بشت انت بلکن کے چمّوں نز آہت انت
 بام ءِ انگت لوٹیت انشی و اب نیت

دریا آگہ ، من آگہ ، باتیل آگہ
 کسے ماہ ءِ بیاریت انشی و اب نیت

من گوں استالاں کہ لوٹاں گپّ کناں
 آ مہکان ءِ دزنزیت انشی و اب نیت

اودل ۽ دوست منی ساہ ۽ بدل

او دل ۽ دوست منی ساہ ۽ بدل
 تو منی زند ۽ مدا می ہمبیراہ
 سیہ شپاں رژن تئی نام ۽ بز مش
 کل دپ ۽ روک انت تئی رو ۽ چہر
 آزمان نود بشنزیت کہ قہر
 پہ ترا مہر نہ بیت ہچیر کم
 دائمی زند ۽ مہ گندائے گم
 تو منی اوست ۽ مرادیں باندات
 محشر ۽ دانکہ بہائے تو شات
 نام تئی بیت من ۽ دائم یات
 تو منی حاترا زند ۽ سوگات
 چہ تو براہناک انت دل ۽ اے چارگل
 گوں تو سبزیت بہشت ۽ ہر پل
 بس تئی یات منی راہشون انت
 باریں وہد ۽ را دگہ چے گون انت

بچ نراناں او نہ زانگ لوٹاں
 بس تئی مہر ء من وانگ لوٹاں
 ہر کجام کنڈ ء رواں واٹرباں
 گوں ترا راہ ء مراد ء سرباں

O

جیگ ءِ دزپشوکیں ہمک مہرگے الماس نہ بیت
 ماتوئی مہرے صداں زور بہ جنت ماس نہ بیت
 سکی ءِ روج گوز آنت ہر شپ ءِ کوراس نہ بیت
 زند ءِ جنگجہاہ ءِ پدا اے وڑیں چکاس نہ بیت
 سر ہوں یک روچے بگندے کہ بہ پرورشیت سنگ ءِ
 آپ گوں آس ءِ مڑیت آپ نہ بیت آس نہ بیت
 دیدگوں ویل آنت ماں کریاہیں جبین ءِ سند ءِ
 داں نہ ڈک آنت مچاچ واب نہ بیت پاس نہ بیت
 کدہیں رکاں چہ تنیگاں کہ بہ تنگاں کئیے
 عمری زندگی پدا تزنداپ نہ بیت تاس نہ بیت
 وہد ءِ جوہان ءِ وتی عمر ءِ متاہاں پلگار
 داس مانیت ماں حاکاں بلئے کرپاس نہ بیت
 بیا منی زند ءِ اُمیت پر تو وداریک شوہاز
 بے تو ہزرام نہ بیت پل نہ بیت باس نہ بیت

روح ء ماہ ء سال ء قرناں انتظار ء نشنگاں

روح ء ماہ ء سال ء قرناں انتظار ء نشنگاں
 من نہ زاناں چنچو وهد انت من پہ یار ء نشنگاں
 اوست ء درد ء رنج ء ارمان ترانگ ء زپتیں زہیر
 بس ہے دوزواہ ء دوستانی ہوار ء نشنگاں
 شپ تہار ماہی او سیاہی زرتگاں بحت ء وتی
 روح ء مہکان رژن بکشاتاں ہمار ء نشنگاں
 گیش کنت اوپار ء زئیراں روح دانکہ بیگہاں
 ہر شپ ء درداں گوں جیڑاں داں سہار ء نشنگاں
 من دران ڈیہاں وتی ماتیں دیار ء تلوساں
 وش نصیب انت بچ کہ ماتیں دوار ء نشنگ انت
 سرجناناں بے گوئیں راہ ء بیتکیں راہسراں
 مثل ء مجنون درد ء رنجانی حصار ء نشنگاں
 من وتی چاگرد ء جنجالاں دل ء جیڑاں وہاب
 آ دگہ بنت بے سماہ انت بے کمار ء نشنگ انت

دل ۽ دریگ ۽ وتی پچ بکن بچار مناں

دل ۽ دریگ ۽ وتی پچ بکن بچار مناں
نھاریں دیدگ ۽ ارسانی رازدار مناں

مناں کہ رولہ ۽ گاماں رسیداں بیگاہاں
مناں شپانی مسافر گلیں سہار مناں

ڈگار ۽ حاک پہ من چو بہشت ۽ ڈول ۽ انت
پہ ڈیہہ ۽ حاترا بیچار ۽ دردوار مناں

نزانہ کسے منی ایوکی ۽ مارشت ۽
بچار چینچو ایتکاں او بے توار مناں

من ۽ را بلکنہ دیوانگے گوشتیت دنیا
بلئے دل ۽ وتی جڑماں کہ یگیں سار مناں

ماں لاپ ۽ دوزہ ۽ سوتلگ دل ۽ متا ۽ میار
شدیک پگر ۽ حیلانی نیزگار مناں

من زاناں تھری ۽ شوہاز چے دل ۽ انت تئی
دمانے تزن ۽ شگاناں وتی بدار مناں

واہگانی ہار کرتگ بیگہاں

واہگانی ہار کرتگ بیگہاں
 ترانگ ۽ باپار کرتگ بیگہاں

ما او دل نشنگ ماں روج ۽ کاپر ۽
 چونیں چونیں کار کرتگ بیگہاں

کئے زپتیں آپ زرنگ چاگل ۽
 تَنّ ما میٹار کرتگ بیگہاں

ماگوں زہیراں دل مڑیننگ وش کتگ
 اے وڑا اوپار کرتگ بیگہاں

ما شریداراں گوں روزرد ۽ گماں
 وت وتارا سار کرتگ بیگہاں

شپ کہ لیٹیننگ صباہ ۽ چادر ۽
 نیمروچ ۽ جار کرتگ بیگہاں

کاروان گستہ چہ راہ ء منزل ء
رند پداناں گار کرتگ بیگہاں

تئی پہ شوہاز ء در اتکہ جنگلاں
عاشقے بیمار کرتگ بیگہاں

ماہکان ء نام کہ گپتگ وہاب
سرشپاں کوکار کرتگ بیگہاں

سہب ء بیگاہ ء من شپاں گریواں

وہدے تئی ترانگ ء کپاں گریواں
سہب ء بیگاہ ء من شپاں گریواں

تئی حیا لے شلیت کہ ساچان ء
پل مارشت بنت سرپاں (۱) گریواں

تئی ودار ء بلیت اوست ء چراگ
چم راہان انت گزردپاں گریواں

بے ترا زند حشکیں ارمانے
گریواں گوربام ء سرشپاں گریواں

بیا کہ زردوں زریت مرادیگاں
گوں من ء شپ کہ بے نپاں (۲) گریواں

۱۔ سرپ انت۔

۲۔ بے نپ انت۔

O

لال ۽ زهير ۽ ترانگاں زيبي کتگ

هک ۽ دريس دانگاں زيبي کتگ

مارا چو منديگيں ملا پازل ۽

اشرپي ۽ چانگاں زيبي کتگ

زاننگاري بارت آرام ۽ دل ۽

مارا گيشيں وانگاں زيبي کتگ

بشتيں مهر ۽ ميتگ ۽ مشڪول اتاں

علم ۽ زانت ۽ زانگاں زيبي کتگ

دژمن ۽ تيراں نه کت ٽٽي وهاب

مارا جند ۽ پانگاں زيبي کتگ

O

کئے گوشت آ عاشقی ء کاروباراں لُج کنت
وت کہ چاریت وج کنت او من کہ چاراں لُج کنت

اے چتوریں زانت ء سساہے منی مہگونگ ء
گوں گنوکاں مجلس ء دیوان چہ ساراں لُج کنت

آ کہ آدینک ء وتی زیبائیں ڈیل ء سئیل کنت
چہ وتی ورناہی ء موجیں بہاراں لُج کنت

چو سمین ء شنگ اتگ احوال مئے تئی دوستی ء
نوں تئی ہمبہراہی ء تئی دزگوہاراں لُج کنت

واہگانی ہار ملّیت وہدے زرد ء چیدگ ء
آ شپ ء پاساں وتی جند ء شہاراں لُج کنت

آئی ء ٹھلانی پہمگ مئے وس ء ڈن انت وہاب
یوکی ء دیم ء گریت انت ماں ہزاراں لُج کنت

O

کئی سوک ء چو بریاناں نزاں
کجام دردانی دیمپاناں نزاں

دل ء کہ آسے روک انت مدتے بیت
من جان ء درد ء درماناں نزاں

گمے ہنچیں سرا کپتنگ کہ مرچاں
من ہار ء ہور ء طوفاناں نزاں

منی زانت ء کساس انگت ہمیش انت
نزاں من کہ چے زاناں نزاں

ابیتک ء ایوکاں گنجیں جہان ء
کئی ٹھلانی ہرجاناں نزاں

صباہ ء رژن ء چوں مار آنت ہما کہ
شپ ء پاسانی الہاناں نزاں

گمانی گرہن ء پچ ریچ ء پہ شوہاز
کجام سی پارہ ء واناں نزاں

O

بیا دمانے کہ ننداں حال کناں
چہ جبر تران ء گپ ء گال کناں

واہگانی مسیت ء مُنجاہاں
بے ترا زندگاں کمال کناں

پہ کیا نشنگاں وداریاں
ایچ وتی جند ء من سوال کناں

سسی ء ترانگاں دل ء زوراں
پو ء میری ء دمال کناں

من او شوہاز او ایوکی ہرشپ
چونیں چونیں جبر حیاں کناں

بیا کہ ہا میں ء بر پ انت

دریا پشت ء کزن ان انت
 جمبر ریک ء بُر ان انت
 ما ہے روک انت روز رد ء
 گوات ء پلے پر کر تگ
 ریک ء بیل ء آلا ڈ انت
 تُن ء کو چگ سبز ینتگ
 آس ء در چکے رو دینتگ
 آپ ء سو تلگ شینکاناں
 روچ ء سیاہی مان شانتگ
 شپ برکت بوت بریگاہ ء
 بام ء شہم ات استالاں
 در چکاں برز ء بال کتگ
 تاکاں گشتگ نازینکے
 مُرگاں چنکاں زرتہ آپ
 ماہیگ دگاں گردان انت
 لنج ء دیدگ رثنائیں

روج استالاں لئیے کنت
 زندء مر کے ولیننگ
 ساہء تنگت زندا پے
 حاکء وابء بست کتہ
 پلاں و شبو لوڈیننگ
 کنٹگ، لہمیں دابء انت
 رنگاں چادر لیٹیننگ
 کوہاں بانزل روڈیننگ
 کوراں دنزے ملیٹنگ
 سازاں در نیت آوازے
 تڑمپاں جمبر آسیننگ
 سنگاں زرتگ پریاتے
 بالاد پڑشتگ ساچانء
 تبدے گون انت تا کر بیچء
 بیا کہ ہامینء برپ انت

O

زبادانی جہانائے
مروچاں ماہکانائے

پتو ہر گال پر بستگ
منی لبزانی معنائے

تئی ڈیل ۽ پہ اوستیگاں
تو انچش منے گمانائے

کپوت ۽ شاتل ۽ نازینک
تو کونجانی زبانائے

زمین ۽ ہم بگر حال ۽
حدا کہ آزمانائے

وتی شوہازگ ۽ شوہاز
ہمک کاڑ ۽ گشنانائے

O

تئی نام ء ترپیت دل ء دنیا
 کلکشان بیت بلیت دل ء دنیا
 مارا مرچاں چراگ ء حاجت نیست
 هر شپ ء روک بیت دل ء دنیا
 ہجلیں مارشت تئی کہ ساچاں بنت
 گواڑگ ء چو سزپیت دل ء دنیا
 ایوکی گرانیں ساہتاں زند ء
 چو کپوت ء ہزیت دل ء دنیا
 چو بہشت رنگ انت گوں تئی یاتاں
 بے ترا چون بیت دل ء دنیا
 تئی جتائی ء تبد زوراک انت
 آس ء گرک ء سچیت دل ء دنیا
 بیا کہ شوہاز پر تو آسیگ انت
 ارس چماں شلیت دل ء دنیا

شوہازء دگرانی

مرچاں شوہاز پرچہ دگران ۛ
لبزے لکھ ۛ نہ کتابے وان ۛ

زند آسودگی نہ بیت دائم
زند ۛ گرانیں گمانی دیمپان ۛ

وہد ۛ لیٹینگ ۛ جنے گپ ۛ
وہد ۛ زوراکیانی ہرجان ۛ

مدتے بیت نہ کپنگے واب ۛ
نشنگے تو امیت ۛ مہکانے

تو چو پیش ۛ وڑا نیے مرچاں
گندگ ۛ کارے ۛ پشومان ۛ

لبز شہمنت تی چو استالاں
تو گوں شعراں وتی نمیران ۛ

رژن ۛ پدیانکاں سرگرے روچے
قدرت ۛ شان ۛ چارے حیران ۛ

شر نہ انت کہ من ء چہ دل ء در کن ء
 دروگیں گپاں جہان ء تو باور کن ء
 اے منی پر شتگیں زگریں خون انت دل ء
 ہٹیاں زورے دستاں وتی تر کن ء
 باریں کد بیت گنجیں دمانے چوشیں
 زیریں دیدگاں پہ من ء گور کن ء
 تو گوں روکیں بدن در کیئے بیگہاں
 لئیب دارے شپاں لنج ء آسر کن ء
 مہر ء روزردگاں قہریں بچندگاں
 ساہگ ء نشنگ ء روج ء پدّر کن ء
 گون انت انچیں ترا کیمیائے گوش ء
 پر شتگیں بند ء بوگاں دل ء شر کن ء
 بلکہ تو گوں شوہاز شورے کتگ
 تو من ء پگر ء جہلیں زر ء سر کن ء

بزمش ۽ بزمش

بزمشگا انت بزمش تئ بزمش ۽ تها اوست ۽ چراگ
تو بلينگ گون وتي حوناں پدا اوست ۽ چراگ

سُمتگ تئ گوهریں دلبند تیراں گونڈلیں
کودکیں بالاد چو گوات ۽ سرا اوست ۽ چراگ

وامدار انت مئے همک لوگ تئ بهشتی مادر ۽
درپشگا انت چو که مهناز ۽ وڑا اوست ۽ چراگ

تو سکینے نوک کتگ په شیرزالاں میتگ ۽
گلزمین ۽ سینگ ۽ روک انت شپ ۽ اوست ۽ چراگ

نوکیں باهندے بنا کت تئ توار ۽ نیم شپی
لنجمانیں سیه شپاں گون انت ترا اوست ۽ چراگ

ٹیٹلیں تئی نام بزمشیت مئے دلانی بنزہ ء
دیدگاں گیمرتگیں تو روک کتہ اوست ء چراگ

در گڈینتگ تو شپاناں گوں چموکیں دیدگاں
تو چو مہکان ء ترپئے ہر نیمگا اوست ء چراگ

راہے شون داتگ تو مارا پہ صباہ ء منزل ء
سُہب ء استال ء وڑا دوست ئے من ء اوست ء چراگ

پہ ترا پر بستگ دستونکے تئی شوہاز انکل ء
رُژن ء مستاگے تو بزمش ئے ہر گور ء اوست ء چراگ

دل گوشت

دل گوشت کہ

زوراں استالاں کماہاں

درپشنا کیس پر تو ہارے شرکناں

روحہ گوں دستاں وتی بیاراں

پہ تئی پیشانیء

شمسے تلاہیں اڑکناں

چار دہی ماہہ تئی جیگہ اڑیناں

نگرہیں ٹاسین کناں

آزمانہ شاہگانیں ساہگہء

شارے کناں پوشاں ترا

سر شپہء دوچاں بلوچی جاگے

پر تو گوں دستاں پر گراں

گوا دری نوداں زری

چو مہلبہء موشاں ترا

بیاترا کیچی چنالہء ساہگہء

بانور کناں

زوراں جہل گواتہء چہ پنجلورہء

چو سر رندہء

تئی بیکانی ہر کالکے گوپاں
 کولو، ہی بلکے کاراں
 پہ تئی بالادے شرسینگارگے
 من دلے کشاں وتی چہ سینگے
 اوچو گلابے پلے
 تئی کاشیں زلیپانی شمے
 مانے جناں
 ننداں تئی دیما
 پداچاراں ترا
 فاضلے شعراں
 تئی زیبائیں بالادے سرا
 زرشاں کناں

